

Văn Tác vụ

VĂN-TÁC-VỤ

NỘI-SAN CỦA CƠ-QUAN VĂN-TÁC-VỤ LÝ-LUẬN-HUÂN-LUYỆN-SÁNG-TÁC-TRÌNH-DIỄN

- * PHỤNG-SỰ QUỐC-GIA DÂN-TỘC
- * PHỤC-VỤ ĐẠI-CHÚNG NÔNG-THÔN
- * PHÁT-HUY VĂN-NGHỆ DÂN-TỘC CHIẾN-ĐẦU

○ DIỄN-ĐÀN CHUNG CỦA CÁC BẠN VĂN-NGHỆ-SĨ
CHIẾN-ĐẦU BỐN PHƯƠNG

○ CẨM-NANG CỦA CÁN-BỘ VĂN-TÁC-VỤ PHỤC-VỤ
NÔNG-THÔN

● 3 Phương-châm V.T.V. :

ĐỀN THÌ DÂN VUI
ĐI THÌ DÂN NHỚ
Ở THÌ DÂN THƯƠNG

● 3 Công việc phải làm:

TRÌNH DIỄN VĂN NGHỆ
CÂY HẠT GIỐNG VĂN NGHỆ
THÔNG TIN, DÂN VẬN

văn tác vụ

Chu-Nhiệm : ANH-HẢI
Thư-Ký T.S. : UYÊN-NGUYỄN
Toà Soạn : 145, NGUYỄN-HUY
Đ.T. 92.026/57

TRONG SỔ NÀY

* Lá thư Tòa Soạn	TOÀ SOẠN V.T.V.	5
* Lá thư Trung-Ương Văn-Tác-Vụ	TRUNG-ƯƠNG V.T.V	7
* Điệp-Văn	TRUNG-ƯƠNG V.T.V	10
* Diễn tiến hoạt động của Đoàn Văn-Tác-Vụ phục-vụ nông thôn (hình ảnh)	S.T	11
* Tiếng nói người dân quê (ký sự)	LINH-PHỤNG-GIANG.	13

* Vài điểm kỹ-thuật (Tìm hiểu nhiếp ảnh)	TRẦN-HÀNG-VŨ	19
* Sức khỏe của bạn : Ngộ độc	BÁC-SĨ CÁN-BỘ	25
* Người ca-sĩ khi lên sân-khấu	HUYỀN-THANH	26
* Văn-Tác-Vũ Hội thảo	THẾ-THẠC	30
* Báo Biểu	V.T.V.	41
* Giao Kèo	V.T.V.	42
* Biết mình, biết người (kịch)	PHAN-LINH-VŨ	45
* Chạy nhà ra mặt chuột (có nhạc theo điệu " bài chơi" miền Trung)	BỒ-ĐỊCH	52
* 22-10 : Đi Bàu (Có nhạc theo điệu cò- La)	DÂN NAM	54
* Bài ca năm đống (có- nhạc theo điệu Vọng Cổ)	MINH-THUẬN	55
* Bàu cho ai ? (tân nhạc)	NGUYỄN-PHƯỚC	57
* Sự thật về Nguyễn Văn Bé (tân nhạc)	NGUYỄN-CÔNG-LƯƠNG	58

Bạn ~~đ~~ đọc thân mến,

Người ta thường nói trong cái, riêng có cái chung, nhất là trên phương diện cảm nghĩ. Cùng chịu sự chi phối của một hoàn cảnh, phản ứng của con người thường mang tính cách phổ - biến.

Nghĩ như vậy nên chúng tôi mới đề - cập đến một sự "riêng mà chung" trong lá thư hôm nay.

Số là vào thượng tuần tháng năm, Tòa - Soạn có nhận được một bài ký sự của bạn Linh - Phượng, Giang - một thanh niên ở tận miền nông - thôn heo lạnh. Kèm theo bài hồi ký, bạn có lời cho tòa soạn.

Thành thực, chúng tôi rất cảm động trong lúc đọc thư Aph. Cảm động vì những lời lẽ thật chân thành của người bạn tuy chưa có dịp quen biết song cảm tình dành cho nhau lại thật sâu đậm.

"Tôi không hi vọng sẽ được đăng vào nội san. Gửi bài này về Trung Ương, tôi chỉ có cao vọng gọi là góp một tiếng nói nông thôn. Nhưng

tiếng nói mà từ lâu rồi bị khoá kín trong lòng ngực người dân quê"! Bạn Linh-Phượng-Giang đã viết như vậy .

Chưa xem bài ký sự, chỉ qua mấy dòng trên thôi, chúng tôi đã thấy niềm khoai-camsan xa dâng lên ngập lòng .

"Góp một tiếng nói nông thôn"! Còn gì mong hơn nữa ! Chúng tôi xin được gao to lên như vậy và gao nhiều lần. Thật vậy người chiến binh vẫn nghe con gì, mong hơn là được nghe lời noi xây dựng chân thành ấy .

Với lòng ao ước đó chúng tôi vội xem bài ký sự. Không còn một sự đáp ứng nao thán - thía hơn nữa ! Toà soạn xin thành thực cảm - ơn bạn Linh-Phượng-Giang và hân hạnh giới - thiệu với bạn đọc .

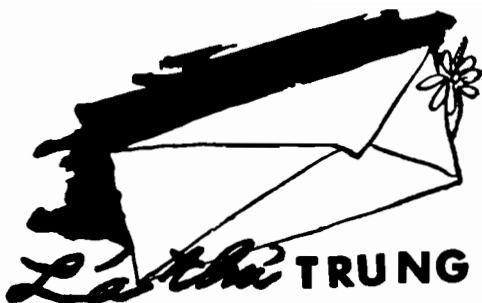
Mai ngày, trên bước đường công tác , những tiện bộ đạt được nơi các Đoàn Văn-Tác-Vũ , phần lớn xuất phát từ những ảnh hưởng xây - dựng thân tình ấy .

Đáng lý bài ký sự này được đăng nơi số 9, song vì phai khai thác những đề tài thời sự, nên mới lưu lại đến số này. Đó là một điều ngoài ý muốn chúng tôi, mong bạn Linh-Phượng - Giang thông cảm .

Những bài phê bình ký sự v..v.. của các bạn dù có những nét tương đồng hay dị biệt chúng tôi vẫn xem đó là sự đóng góp quý báu của những tâm lòng tha thiết đến công cuộc chung . Chúng tôi xin bày tỏ nơi đây niềm ái mộ sâu xa và ước mong được liên tiếp nhận những bài trưng tự của quý bạn, để từ đó đi vào kỷ nguyên của sự thông cảm toàn diện và đoàn kết phục vụ cho nền văn nghệ dân tộc chiến đấu .

Thân ái chào quý bạn
TOÀ SOẠN VAN-TAC-VU

La thư TRUNG ƯƠNG

VĂN TÁC VỤ

Anh chị em cán bộ thân mến,
Thấm thoát mà đã gần hai năm trời, chúng ta dần bước trên con đường nhiệm-vụ : , nhiệm vụ của người cán-bộ y-thực được trach-nhiệm lịch-sử của mình đối với đất nước , với dân tộc trong giai đoạn khó khăn hiện tại .

Sự thành-bại của chúng ta , vì đó có, một tầm mức ảnh hưởng quan-trọng với đại cuộc. Con đường ấy qua thật, vinh quang của sự tập hợp tranh đấu để tiến tới một, chân trời mới : dân-chủ, tự do và thịnh vượng chung cho xứ sở trong khung cảnh chiến thắng nhưng lực lượng độc tài .

Vì vậy, cuộc hành trình sẽ phải rất gian nan, đầy hiểm nguy đòi hỏi người cán bộ luôn luôn nỗ lực, kiên-tâm trì - chí và không ngừng học hỏi để cải-tiến kỹ-thuật, tranh-thu sự ủng-hộ nhiệt tình của các giới .

Chính thế mà Trung-Ương đặc-biệt quan tâm đến những hoạt động của anh chị em. Nhân dân, các cơ-quan bạn sẽ, đánh giá Văn-Tác-Vụ qua tác phong, đạo-đức, công tác thực tế của anh chị em.

Những điều, thảo-luận trong các khóa hội thảo, những điệp-văn, chỉ thị, các lời tâm tình nhận-nhu trực-tiếp hay gián tiếp - qua lá thư Trung Ương là "hạnh lý tình thân" tất-thiết phải mang theo để sử-dụng như những nhạc cụ, may mốt khác vậy.

Chính cái "hạnh lý tình thân" đó nó phân biệt sự khác nhau giữa người nghệ sĩ theo đuổi đường lối văn nghệ dân - tộc chiến đấu và người nghệ sĩ phong tra, thương mai .

Mức độ phân, - biệt càng cao khi anh chị em sử dụng tình vi và tài tình cái hành lý tình, thân mình đã mang theo. Nội một cách khác, cái chân giá trị ở chỗ thực hành dùng-dẫn cái lý-thuyết mà mình đã lĩnh hội được theo nguyên-tắc "Tri hành hợp nhất" Bằng không, chỉ là lý-thuyết suông làm đình tại nhức óc mọi người và những lời nhấn-nhu của Trung - Ương trở thành tiếng kêu của con bạch nga trong bãi sa mạc : có thiết tha mà không có tiếng vang !

Có người tỏ ý lo ngại rằng "binh pháp Văn-Tác-Vũ" nhiều thiên lắm mục e cán bộ không kham nổi. Trung Ương không tin như vậy. Vì rằng với người cán bộ có tinh-thần phục - vụ cao và cầu-tiến như cán bộ Văn-Tác-Vũ thì "binh pháp" ấy chưa đủ vào đâu cả.

Lại nữa, có một vài vị vốn có cảm tình với Văn-Tác-Vũ đã chất vấn Trung Ương rằng làm sao kiểm soát được hết bảy nhiều cán bộ, hoạt động ở khắp mọi nơi, cách biệt Trung-Ương về không thời gian, trong khi ấy hệ thống thanh tra chỉ có - mấy người thì làm sao chu khắp thường xuyên được.

Sau đây là những ý kiến của Trung Ương đã phát biểu trong cuộc đàm thoại nơi trên.

1/ Vấn-đề tuyển-dụng ..

Cơ-quan nào cũng vậy, việc tuyển-dụng tất-nhiên là phải có, song ở đây không nặng về, thu-tục hành-chanh. Có thể nói rằng đây là một sự tập hợp của những nghệ sĩ cùng quan - niệm, đồng chấp nhận một số điều kiện nào đó để làm việc chung và coi đó là những quy-uớc tinh-thần, những liên hệ tình cảm trên căn bản tự nguyện.

2/ Hệ-thống Thanh-Tra

Thanh-Tra Văn-Tác-Vũ không làm cái việc đàn - hạch khuyết điểm của cán bộ để mà truy, mà trừ. Nhiệm vụ chính của Thanh-Tra là thu thập kinh nghiệm, phát huy ưu điểm để xây - dựng chung, giải quyết kịp thời tại chỗ những khó khăn đang công tác được điều hòa liên tục.

3/ Có thể có những điều đáng buồn .-

Trong sự sống chung giữa con người với con người, giữa con người với ngoại giới, phản ứng chung được phát hiện dưới ba trạng thái : vô thưởng vô phạt, tốt hoặc xấu. Langhệ sĩ nhưng con người nặng về tình cảm sẽ, buồn nhiều hơn ai hết về những điều đáng buồn. Tuy nhiên, chỉ là những cái buồn gọi lên phút chốc, nhưng điều bất như ý giai đoạn không phải mình tự huyễn hoặc mình, tự dối lòng để xem cái buồn như cái vui mà chính là biết loại-trừ những cái gây nên buồn.

4/ Vị Thanh-Tra thường trực trong mỗi người cán bộ

Như trên đã nói, tập-thể Văn-Tác-Vũ được hình thành bởi một số nam nữ nghệ sĩ trẻ đông chấp nhận những điều-kiện hoạt động và mục đích phải đạt tới. Chính vì vậy mà ai nấy đều đặc biệt quan tâm đến mọi diện biến và cùng lo âu, chia sẻ sự vinh nhục không phân biệt phân vụ, cấp bậc .

Đó là động cơ thúc đẩy mọi cán bộ phân, khởi, và tin-tưởng tham gia công tác sinh hoạt mọi bộ bằng kiểm thảo chung. Ngoài những buổi sinh hoạt kiểm thảo chung, mỗi cán bộ đều có những giờ phút tự phê, tự van và tự kiểm .

Ba phương thức tự tiến của mỗi cán bộ thực hiện theo tiếng gọi của lương tâm, lương tâm của người nghệ sĩ chân chính đã gắn liền cái danh dự của cá nhân mình vào danh dự tập-thể. Lương tâm là vị thanh tra thường-trực trong mỗi người nghệ sĩ cán bộ .

Trong thời gian qua , anh chị em đã cố dịp chứng-tỏ cái quyền uy của vị thanh tra này. Lương tâm giúp ta tự - chế những lỗi lầm mới gợn lên trong cảm dỗ, tự van, đề phạm - đoạn sang suốt khi định làm, tự kiểm để không tai xảy ra các khuyết điểm .

*
* *

Lý-thuyết được thể-hiện trong hành-động, khuyết điểm như bóng tối tan dần trước bình minh lương tâm đang sáng chói trong lòng tập thể chúng ta .

Và từng giờ, từng ngày, chúng ta đang làm sự xác nhận

Thân ái chào anh chị em.

TRUNG-ƯƠNG VĂN-TÁC-VŨ

ĐIỆP VĂN

Nơi nhận : Các ĐOÀN VĂN-TÁC-VỤ Toàn Quốc
Trích-yếu : V/v tham gia công tác cổ động cho
ngay bầu cử Hạ-Nghị-Viện 22-10-67
Tham-chiếu : Diệp văn đăng trong nội san số 9

Các Hạ-nghị-sĩ nhiệm kỳ I, thuộc Hạ-nghị-viện Việt-Nam Cộng-Hòa sẽ được bầu vào ngay chu nhật 22 tháng 10 tới.

Do Quốc-Hội lưu nhiệm biểu quyết và Chủ-Tịch Ủy-Ban Lãnh-Dạo Quốc-Gia đã ban hành sắc luật số 004/67 ngày 7-8-67 an định thể-thực bầu cử, con số Hạ-nghị sĩ sẽ căn cứ vào số cử tri trong đơn vị bầu cử.

Tỉnh, hay Thị xã nào có một số dân 50.000 người hay ít hơn sẽ bầu một dân biểu vào Hạ-Nghị-viện. Các đơn vị tuyển-cử, có nhiều cử - tri hơn có thể bầu thêm một dân biểu trên căn bản 25.000 cử tri cho một đại-diện.

Tổng số Nghị-sĩ Hạ Nghị Viện do 126 vị. Số nghị sĩ đại diện cho các dân tộc thiểu số Cao-Nguyên, Cham, Di cư miền Bắc và người Việt gốc Miên là 14 người.

Các ứng cử viên Hạ-nghị-viện phải đủ 25 tuổi, tính đến ngày 22-10 và sẽ được cử-tri đơn danh bỏ phiếu kín.

Trong công cuộc xây dựng dân chủ, việc bầu cử Hạ-nghị-viện là giai đoạn chốt để hoàn thành cơ cấu thượng tầng quốc gia và về hai phương diện hạnh pháp lẫn lập pháp, tiếp theo cuộc bầu cử Tổng-Thống, Phó-Tổng-Thống và Thượng-Nghị-Viện ngày 3-9-1967 vừa qua.

Từ trước đến nay, chủ-trương của cơ quan ta là tích-cực tham gia các hoạt động dân chủ của quốc-gia nên đã đạt thành trọng-tâm công - tác và dồn mọi nỗ lực cho những công cuộc ấy.

Vậy cuộc bầu cử Hạ nghị viện tới đây là một dịp để thể-hiện và xác nhận chủ-trương của cơ quan ta qua chương trình với hoạt động như đã biểu thị trong các cuộc bầu cử vừa rồi.

Vậy yêu cầu quý Đoàn dựa theo tinh-thần diệp văn tham chiếu dẫn thượng để hoạch định một chương trình hoạt động thích hợp với tình-hình địa phương.

Trung Ương cũng ân cần nhắc lại, nguyên tắc căn bản chỉ - hướng hoạt-động của cơ-quan ta là thông tin, quang ba, giai thích tác dụng, thể thực và vận động nhân dân, tham gia, chứ không phải cơ-động phiến-diện, thiên lệch cơ tanh cách ủng hộ riêng cho ứng viên này hay cá nhân nọ.

Saigon, ngày 31 tháng 8 năm 1967

TRUNG-ƯƠNG VĂN-TÁC-VỤ

DIỄN-TIẾN HOẠT-ĐỘNG CỦA ĐOÀN VĂN-TÁC-VỤ PHỤC-VỤ NÔNG-THÔN CHUYẾN BẰNG HÌNH ẢNH

Đoàn Văn-Tác-Vụ thảo luận với vị Quận Trưởng sở tại để ấn định lịch công-tác, địa điểm hoạt động và biện pháp an ninh.

Trên một đoạn đường vắng vẻ, Đoàn Văn-Tác-Vụ đang di chuyển bằng xe lam để đến với đồng bào các xã ấp xa xôi.

Xe dừng bánh. Đồng bào trong Ấp hay tin đổ ra đón mừng, rộn-rã hỏi chào. Đó là nguyên tắc thứ nhất của Văn-Tác-Vụ : "Đến thì dân vui".

Cán bộ được phân công đến ngay từng gia đình đồng-bào để hỏi thăm sức-khỏe, công việc làm ăn và biểu sách báo.

Mỗi Đoàn đều có một túi thuốc Văn-Tác-Vụ dành riêng cho cán bộ, nhưng gặp con em đồng bào đau yếu, người nữ cán bộ động lòng trắc ẩn, đã lấy ra chữa trị, săn sóc cho các em.

Ra tay phụ giúp cho đồng bào đắp lại con đường cần thiết cho sự đi lại làm ăn của dân chúng trong ấp.

Công việc tuy nặng nhọc nhưng với tinh thần phục vụ dân triệt-để, người nữ cán bộ vẫn luôn luôn "Trên mỗi nở nụ cười tươi".

Trong khi ấy một nữ cán bộ khác lo nấu nước trà mang đến cho đồng-bào giải khát để tiếp tục công việc, khỏi mất công đi tìm.

TIẾNG NÓI NGƯỜI DÂN QUÊ

LTS - Là một thanh niên nông thôn với quan điểm một khan-gia, bạn Linh-Phượng-Giang đã ghi lại những cảm nghĩ, vai nhân xét rất thành-thực về hoạt động văn-nghệ nông thôn. Người chiến binh văn-nghệ công vọng hơn, là được nghe tiếng nói xây dựng chân thành ấy. Chung tôi dâng-tai với tất-cả cảm-xúc sâu-xa .. và mong sẽ được liên-tục đọc những cảm-nghĩ chân-thành này từ bốn phương gọi về ...

Anh Hai ơi ! tối nay có trình diễn văn-nghệ tại xã mình nè ! Vừa đề sách lên bàn thẳng Hai vừa la như thế ! Tôi ngạc nhiên hỏi nó .

- Đoàn Văn nghệ trên tỉnh xuống trình diễn hả !

Nó vội báp :

- Hồng phai !, do đoàn Văn-Tác-Vụ trình diễn .

Thầy tôi có vẻ ngạc nhiên nói tiếp !

- Anh hồng tin ha ? Hội sang mấy anh chị đó có đến trường dạy túi em hát nè !.. Mấy anh chị đó hát hay ghê ! có tập võ, viết chì, sách Thế-giới Tự Do, Hương Quê cho túi em nữa nè !

Nói xong nó lấy mấy cuốn tập và viết chì, sách Hương-Quê ra khoe với tôi rồi tiếp :

- Mấy anh chị, đó nói tối nay sẽ trình-diễn văn-nghệ, trước sân Văn phòng Hội Đồng Xã để giúp vui đồng bào... Tôi anh dẫn em đi coi ghen anh hai .

Tôi gật đầu :

-Ừa !... Tối nay anh dẫn em đi xem !...

Nó khoai, chỉ đông tuốt ra nhà sau và tôi nghe nó ca liú lo như con chim vừa học hát : "Việt-Nam! Việt-Nam nghe từ vào đời! Việt-Nam! hai câu nói bên vành nôi! Việt-Nam nước tôi ..."

Đây là lần đầu tiên tôi nghe đến danh từ Văn-Tác-Vụ, nhưng chưa rõ ý nghĩa ra sao cả .

Có điều, với một xã nghèo nàn nằm xa tỉnh Châu Đốc , mới bảy cây số ngàn mà được cái hân hạnh đón tiếp một đoàn Văn-nghệ đến trình diễn giúp vui đồng bào trong xã, đó là điều làm cho dân trong xã Nhơn-Hưng chúng tôi ngạc nhiên thích thú .

Còn người ta ở đời, ngoài vấn đề cơm ăn, áo mặc hằng ngày, ra còn một điều cũng không kém quan trọng và cần-thiết: Đó là giải trí.

Thế nhưng từ trước đến nay dân trong xã chúng tôi hầu như chẳng biết giải trí là cái quái gì cả.

Nàng Kiều nữ Văn nghệ dân tộc đã từ lâu rũ áo rời bỏ quê nghèo với đám bình dân chân búp tay làm về sông "đu đon" nơi đô thị, sắc mui sơn phan ngựa xe. Nàng coi bỏ chiếc áo mau đen dân tộc để khoát vào một bộ cánh kiểu sa diêm dúa. Nàng thết gạo, lên, nhưng lời ca man rợ, mắt góc lai cần. Từ ban sắc dân tộc nàng đã trở thành phi dân tộc, phi nghệ - thuật.

Nàng đã trở thành tình nhân, một thứ công cụ của lớp người trượng-gia, nhìn cuộc đời qua những cái "mông" nhưng "cặp đùi" của vợ - nư nơi các tu lâu tra thất. Nàng ngà ngọc, là lợi trong vòng tay của họ để rước lấy những ly rượu nồng, nhưng lời tan tành vô duyên đến trở - trên.

Đối với đại chúng nông thôn, lớp người, nghèo nàn, khốn khổ rách, mộc mạc và "cũ lẫm" này, nàng văn-nghệ đã trở thành xa lạ. Cũng có đôi khi nàng tìm về chốn cũ nơi mai là quê nghèo, nhưng đến với thái độ kiêu căng, hợm hình; Nàng như đứa con hoang, có chơi bỏ tính mẹ đẻ, vui đùa vào cuộc sống xa hoa. Và do đó, người dân quê không có lý do nào để niềm nở và chiêu chuồng đưa con hư hỏng đó.

Và xã Nhơn Hưng chúng tôi là một trong những cái mà nàng Văn-Nghệ đã xây lung , xa lạnh.

Muốn được xem một phim "xi nê" hoặc một tuồng cải lương, người ta phải vượt mười bảy cây số ngan ra tỉnh, với rất nhiều tốn kém, phiền phức. Thế nên giải trí theo lối đó là điều người dân quê chúng tôi ít ai dám nghĩ đến.

Nói cho đúng ra, hồi xưa xưa tỉnh Chậu đốc chúng tôi cũng có một ban Văn-nghệ xem cũng ra, hớn hớn chứ chẳng phải chơi. Nhưng có điều hơi kệt là Ban Văn nghệ do để danh trịnh diện trọng những dịp lễ ở tỉnh hoặc giúp vui trong buổi tiệc liên hoan nào đó. Còn người dân quê ở một cái xã nghèo nọ cách xa tỉnh phủ chúng tôi mà muốn được xem cái gọi là ban Văn-nghệ trịnh diện thì qua thật là, còn khó hơn người dân hồi xưa mong được diện kiến "long nhan".

Cũng có khi Thông tin trên tỉnh đến tổ chức một buổi chiếu - bóng công cộng với những cuốn phim thời sự, chính trị cho đông bao trọng xa xem, nhưng điều đó cũng hiếm hoi lắm. Nhưng có, còn hơn không ! Chúng tôi như người ghiền rượu nặng lại không có rượu để uống ; đành chịu nhịn thêm mà nghe lòng âm ư. Thỉnh thoảng được uống một ly rượu du là thứ rượu lạt và chỉ một ly thôi, cũng cam thay khoai tra vô cùng.

Giữa thời buổi chiến tranh này, cuộc chiến càng ngày càng khốc liệt... Anh sang hòa bình hạnh phúc chỉ vì sự ngoan cố của tập đoàn Cộng Sản Hanội và bè lũ giai-phong miền Nam, đã trở thành viên anh xa xôi. Và nhất là qua suốt mười năm dưới chế độ Ngô-triều, người dân quê Việt-Nam có đủ một ngàn lẻ một lý do để sợ.

Họ sợ người anh em nào đó trong lúc vui miệng tặng cho cái danh từ Cộng-San, là có trap trê, hy vọng vào khám, nghi mat... Tuy vậy, cũng còn kha hơn may ông Giai-Phong vì bị bắt ở tù họ còn có hy vọng ngay mà

tù về thấy mặt vợ con ., Còn như nếu bị mấy "Đồng-chí Giải-Phóng" nghị lạ thân Quốc-Gia, là phản động, ... chỉ mọi nghị thôi là mấy đồng, chiedo sẵn sàng giải phóng họ thoát khỏi cái cảnh trần-gian đầy quyền ru này để xuống ghi tên dưới âm phủ dương gia

Hai mươi năm dài chinh chiến điêu tàn... Bao tang tóc, lâm - than đã chát ngập trên đất nước này. Người dân quê chúng tôi đã được những gì ??

Dĩ vãng đẹp, hiện tại xám với một tương lai tím, và những oán thù đời đời, kiếp kiếp ...

Qua những năm dài tâm tột, khổ đau, dân quê chúng tôi nhìn mọi việc bằng tia mắt nghi ngờ, lý do rất dễ hiểu. Suốt mười năm, dưới chế độ nhà Ngô dân quê chúng tôi đã bị lừa gạt, bị bỏ quên và nhứt là bị bóc lột rất nhục nhã. Dân quê chúng tôi am, thậm chí chịu đựng và cang nhận thay ro số kiếp ham hiu và thua thiệt của mình. Không như những người ngồi nhà mát ăn bát vàng. Cuộc đời họ vốn dĩ đã giàu sang, sung-sướng lại đòi hỏi được giàu sang, sung sướng hơn, ai đòi ai nghèo trời mặc kệ ... Dân quê chúng tôi đã nhẫn nại, cang nhẫn nại hơn, chẳng đòi đòi hỏi ước muốn, dù một ước muốn hết sức nhỏ nhẹ nhưng hợp lý ; Được chạnh quyền giúp đỡ thiệt thực cái tạo nếp sống vốn đã cơ cực ya được giải trí sau, nhưng ngay giờ vất vả vì cuộc sống. Để không đến nơi có một khoảng cách qua xa giữa người dân đô thành và nông-thôn .

Mục đích của bài này là chúng tôi muốn ghi lại một vài cảm-nghĩ về, đoàn 42 Văn-Tác-Vụ nhân chuyến công tác tại xa chúng tôi: Nhơn Hưng tỉnh Châu-Độc .

Nhưng sợ dĩ chúng tôi phải nói dài dòng như vậy là muốn trình bày ở đây một phần nào ước vọng của người dân quê chúng tôi và, cũng - muốn ghi nhận lại nơi đây mọi nỗ lực và thiện chí của chính phủ đang hướng về nông thôn, diện hình qua việc đoàn Văn-Tác-Vụ 42 đến công tác và trình diễn Văn-ngệ tại xa tôi .

Sự việc tuy có, về tầm thường nhưng chúng tôi rằng dân nông - thôn chúng tôi không bị bỏ quên như dưới triều Ngô và cũng chúng tôi - được sự chạnh phụ, quân nhân đang dồn mọi nỗ lực trong việc xây-dựng - nông-thôn để chiến thắng cộng-san .

Giờ đây, chúng tôi xin trở lại buổi văn-ngệ của Đoàn Văn - Tác-Vụ 42 tại xã Nhơn Hưng (Châu-Độc) trong đêm 15-02-1967

Dân xã Nhơn-Hưng chúng tôi cũng như hầu hết dân ở miền quê hiện nay, vì lý do, an ninh, sang vac cuộc ra đông, chiều tối về nhà ai này ở, một bước chẳng dám rời. Họ sợ may ông, giải phóng và tặng cho một nhát ma tau hoặc một viên kẹo đồng là cuộc đời kẻ như "van" sơm

, Thế mà đêm nay dân chúng trọng xã hầu như quên mọi phấp-phồng lo sợ, an ninh trong lòng. Trai, gái trẻ gia đều đó xô đi xem buổi trình diễn Văn-ngệ của đoàn Văn-Tác-Vụ 42 .

Cả một khoảng sân rộng trước văn phòng Hội-Đồng Xã đông đặc người ta... Sợ dĩ buổi trình diễn văn nghệ được đông bao trong xa hương ung nhiệt liệt có hai lý do.

1 - Buổi sáng anh chị em trong đoàn đã đi tận từng nhà trong

xã, để phát sách báo, ăn cần, hỏi thăm an, ủi dạy các em bé hát. Một cụ-chị dịu dàng, một nụ cười dễ mến luôn, nơi trên môi... nơi bằng lễ phép khà ai... như là ở những hạnh động giúp bà lão già nua, bừa một, khúc cui, giúp em bé xách đôi thùng nước bằng... Ngay ấy thu người can - bộ Văn-Tác-Vũ 42 đã thu phục trọn vẹn, cam tình của dân trong xã. Sự kiện đó còn nói lên một khía cạnh tâm lý quan trọng. Dân quê tâm hồn vốn bình dị, chất phác. Họ chỉ thích nhưng giúp đỡ thực tế chân thành hơn những lời bông bay hứa hẹn vu vơ..

2 - Từ lâu rồi, những buổi trình diễn văn nghệ công cộng tại xã Nhon Hưng rất hiếm hoi, có thể bao, rằng không có. Người dân quê tuy tâm hồn bình dị, chất phác nhưng ai dám bao rằng họ không biết thưởng thức văn nghệ, nhất là văn-nghệ dân tộc ... không lai căn mắt góc .

Hội trước tình hình còn tạm yên ổn; mỗi khi đình làng mở hội Kỳ yên có mời gánh hát bội về hát giúp vui vai đêm. Khiến cho nhiều bà mẹ xem hát bội về, hát, giúp vui, vai đêm. Khiến cho nhiều bà, mẹ xem hát bội đến quên ăn bỏ ngủ. Máy lúc sau này vì lý do an ninh các gánh hát bội về làng tội hát thừa dân, rồi mất hẳn tạo cho dân trong xã một, sự khao khát. Đoàn Văn-Tác-Vũ đến trình diễn văn nghệ, như một côngimat giữa trưa hè, như một giọt nước mưa ngọt ngào rưới vào cơ họng, đang - nóng bỏng vì khao khát, bao sao chẳng được dân chung trong xã ủng- hộ nồng-nhiệt .

Trên đây là những lý do dân chúng xã Nhon Hưng dành mọi tâm tình cho Đoàn Văn-Tác-Vũ 42. Riêng yếu tố thành công của đoàn 42 trong buổi trình diễn văn nghệ đêm 15-02-67 không kém phần quan trọng. Đó là tài nghệ của các anh chị em can bộ nghệ sỹ Văn-Tác-Vũ .

Sau đây, tôi xin được đi sâu vào chi tiết của đêm Văn nghệ theo sự nhận xét thiên cận của mình .

Sân khấu được tạo thành bởi những mảnh vấp gổ ghép lại cao hơn, mặt đất độ một thước. Phía trọng căng một, tam, vai trắng lam phông. Phía trước có một tam màn bằng vải xanh keo bằng, ro rẹ. Hai bên hông để trống. Phía trên mặt tiền được căng một tam vai trắng kẻ chữ, xanh ĐOÀN VĂN TÁC VŨ 42 VÙNG IV CHIẾN THUẬT, rực rỡ dưới ánh sáng của hai cái đèn manchon treo hai bên cột trước mặt tiền sân khấu .

Đó là sân khấu trình diễn của đoàn Văn-Tác-Vũ 42, không huy hoàng lộng lẫy. Tuy đơn sơ nhưng đẹp, một vẻ đẹp bình dị như tâm hồn của những người dân quê .

Khán gia đứng đây, phía trước, cả hai bên hông sân khấu, có nhiều em tinh nghịch leo ngóai ca trên bìa sân khấu... Tạo cho chúng tôi một cảm tưởng : đây là khung cảnh thân mật vui vẻ của một buổi lễ trại ma ngay con đi học, chúng tôi thưởng dự trong những buổi cam trại

Đúng 20 giờ, chương trình văn nghệ bắt đầu .

Trước tiên, anh M. Đoàn-Trưởng ra nói vài lời cảm ơn, chánh-quyền địa phương đã ủng hộ và giúp đỡ phương tiện, cho đoàn và anh cùng giải thích ý nghĩa của ba chữ Văn-Tác-Vũ và nói rõ nhiệm vụ của những người can bộ VTV.. nằm trong phương châm .

- Đến thì dân vui
- Đi thì dân nhớ

- Ở thì dân thương .

Sau những lời giao cảm của anh Đoàn-Trường, Chương trình Văn Nghệ được mọi người ban hợp ca "Việt Nam, Việt Nam" của Phạm Duy do toàn ban trình bày ...

Qua thể cách trình bày khá điêu luyện các anh chị em đoàn Văn Tắc-Vũ đã thu phục cảm tình của khán gia qua ban hợp ca đầu tiên

Âm thanh chia làm ba bè. Lúc ngân cao hào hùng, lúc thiết tha dịu dàng như gọi lại trong lòng mọi người tình yêu nào đó mơ hồ mà thật thiết, mệnh mong ma chân thành : Tình yêu quê hương và Dân tộc ... Ban "Việt Nam Việt Nam", đã nổi lên được lòng yêu chuộng cộng bình bác ái và tự do hạnh phúc của người dân miền Nam yêu chuộng hòa bình nhưng không bao giờ khuất phục.

Dưới ánh đèn man chon rực rỡ toả hào quang phừng phừng người nghệ sĩ áo đen đang say sưa ca hát. Họ gọi hết tâm hồn vào lời ca tiếng nhạc, họ giao cảm cùng người dân miền quê qua những ban nhạc chưa đầy dân tộc tình. Người ta cảm thấy họ gần gũi hơn với lớp người đang vây quanh xem họ ca hát .

Dù họ không phải là nghệ sĩ thuộc hạng nhà nghề, nhưng họ đủ sức chinh phục cảm tình của khán gia nông thôn qua giọng ca ngọt ngào gọi cảm và lời diễn xuất duyên dáng của họ .

Nếu phân tích khả năng ca diễn của từng cá nhân, phải kể trước tiếp là anh Đoàn Trường mang tên M. Anh đã làm khán gia cười nghiêng-ngửa với lời kể chuyện duyên dáng và hấp dẫn của anh ; với những mau chuyện vui ngắn, anh thu phục cảm tình khán gia rất dễ dàng. Tuy nhiên có điều chung tôi xin đề nghị với anh, là anh đừng nên kéo dài thời gian kể chuyện quá . Vì "no qua mất ngon" ... kéo dài quá sẽ đi đến chỗ lạt lẽo, Ngoài tại kể chuyện hai hước, anh còn tạo thêm vai môn ảo thuật kha di gây thích thú cho khán gia .

- Nói đến ảo thuật và xiếc là phải nói đến H.B

Anh đã làm khán gia hồi hộp với tài phóng dao điêu luyện trong hoạt cảnh "Bắt chuột" qua những màn ảo thuật, H.B được khán gia vỗ tay từng chập .

H.B thành công ở những màn ảo thuật và xiếc không phải là lạ nếu người ta biết anh là con của ảo thuật gia danh tiếng Nguyễn Đại Bang . Khán gia ở Saigon đã có dịp thưởng thức tài nghệ H.B qua những chương trình Đại-nhạc-Hội. Thế bình tại nghệ H.B ở đây là làm một việc hơi thừa.

Với giọng ca hài hước từa tựa như giọng ca của anh hề cadanh tiếng, Văn-Hương. Anh Văn-Do được khán gia vỗ tay tán thưởng nhiệt liệt qua ban vọng có hai hước "Vợ Tôi Nói Tiếng Tây" của Viễn Châu .

Anh còn làm cho khán gia cười nghiêng ngửa qua vai lão thầy Pháp bịp dơi trong vở hai kịch "Nơi dơi hay" Hợp diễn cùng cô L. và A. H.

Cô T.L ! Tuy nhan sắc kém về mặt mà nhưng rất có duyên, cô ca Tân nhạc hay, ca vọng có cung khá ngọt ngào rưng cảm. Mỗi lần cô trình bày Tân hay cổ nhạc đều được khán gia tán thưởng ... Tuy nhiên về cổ nhạc nhịp điệu cô còn hơi kém, cần rèn luyện thêm .

Trong vở hài kịch "Nói Dối Hay" cô diễn khá xuất sắc trong vai cô Nguyệt. Có thể bảo, cô là người sang chơi nhất trong đêm trình diễn.

Nếu cô thịnh sắc, lương toàn và cố gắng học hỏi, tài nghệ đó còn hứa hẹn nhiều tốt đẹp ở tương lai.

Anh H, cũng ca được tập, cô nhạc khá ngọt ngào. Về phần diễn xuất qua vở hai kịch này; đề nghị anh cần cố gắng hơn.

- Cô H ! với giọng ca buồn, buồn man mác, cô đã làm khán giả bùi ngùi gần ruộm lệ qua điệu vọng cổ "Đợi chờ".

- Anh T. ! Tuy rằng anh không ca, nhưng anh cũng chinh phục khán giả qua tiếng Tây Ban Cam khá ngọt ngào điệu luyện.

Nhìn chung tất cả nghệ sỹ đoàn 42 VTV - Ca diễn rất đồng đều. Đó là yếu tố thành công của các anh chị vậy !

Có một điểm đặc biệt mà các đoàn văn nghệ khác không có là : Toàn thể nghệ sỹ đoàn VTV 42 đều kiêm nhiều bộ môn khác nhau.

Đó là điểm độc đáo của đường lối Văn-Tác-Vũ, ít người, nhưng làm được việc. Ca đoàn văn nghệ chỉ gồm khoảng sáu bảy người, với những nhạc cụ nhẹ nhàng, họ sẽ dễ dàng, trên phương tiện di chuyển và dẽ dàng hóa mình cung ứng đồng bào nông thôn ở những nơi xa xôi heo lạnh.

Đoàn Văn nghệ Văn-Tác-Vũ, như một đám mưa, ngọt ngào đem đến sự tươi mát cho vùng đất khô cằn. Mong rằng những đám mưa ấy sẽ được - tưới xuống một cách liên tục, đều đều khắp vùng thôn quê, để tạo cho dân chúng đồng quê một nguồn vui sống thắm tươi trong tự do hạnh phúc.

Để kết luận bài này, tôi xin thay mặt tất cả đồng bào xã Nhon Hưng gọi chung và tôi gọi riêng, xin gửi đến quý Anh chị nghệ sỹ đoàn Văn-Tác-Vũ 42 tình cảm mến chào thân ái và ước mong sẽ được tái ngộ cùng Anh chị trên đường công tác, phục vụ đồng bào Nông Thôn.

LINH-PHỤNG-GIANG

TẠI TRÁI ĐẤT KHÔNG HÚT

Sĩ - quan chỉ-huy : Anh chị được giới cái mòm một hai đôi đi học-tập nhảy dù để được làm kiếp người hùng đi mây về gió. Tại sao lúc có lệnh nhay anh lại ngồi ỳ và run cong lên như vậy ?

Lính Đép : Dạ, em muốn nhảy thật mà ! Em giở m nhảy mấy lần nhưng lúc đó có lẽ trái đất nó quên hút làm sao đây ! Hoặc giả nó hút mấy anh bạn em nhiều qua mà mệt bụng chẳng ?

Mộng Diệp (SaiGon)

VÀI ĐIỂM

H KỸ THUẬT

Ngày nay, trong những chuyến công-tác, chúng ta đã có nhiều dịp sử-dụng máy ảnh.

Vì không phải là nhiếp-ảnh-gia chuyên-nghiệp, do đó chúng ta thường lung tung, bơ-ngờ hay chỉ cầu may trong việc hình thành một bức ảnh đẹp.

Để giúp quý bạn nhiếp-ảnh-viên bất-đắc-dĩ có ít nhiều khai-niệm về vấn-đề trên, chúng tôi xin gộp một vài kinh-nghiệm dưới đây :

Về mặt kỹ-thuật, khi nhìn qua một bức ảnh, ở đó có hai điểm ta cần để ý là: CHỤ-ĐỀ và BỐI-CẢNH.

Chụ-đề nằm trong bối cảnh. Thí-dụ: Bức ảnh một cô gái đẹp ở giữa vườn hoa, điểm của tác-gia bức ảnh muốn làm nổi bật lên là cô gái xinh đẹp đó và gọi nó là chủ-đề, còn vườn hoa chỉ làm tăng thêm duyên dáng cho cô gái ấy thôi, và nó đóng vai phụ, nghĩa là làm bối-cảnh.

Đến vấn-đề ánh-sáng, khi chúng ta cầm máy ảnh sử-dụng, dầu cho máy ảnh đó tốt cách mấy đi nữa mà chúng ta không ước lượng được ánh-sáng thì lại cũng bị lọt vào cái lưới mờ mờ, lung tung và bức ảnh lại không được chắc "ăn".

Trong một nguồn, ánh-sáng đủ soi, tỏ, miên, là, mắt ta được, một cách dễ-dang cạnh, định chụp. Đó, là điều tối-thiếu để, có một bức ảnh vừa đủ ánh-sang nếu chúng ta biết điều-chỉnh, may anh tôi đã chỉnh xạc và, kỹ. Con, quan-trọng, hơn nữa là, ta phải nhận-định chiều hướng và sử-dụng nguồn ánh sáng đó, cho hợp lý và đúng. Ánh sáng, mà chúng ta sử-dụng, hằng ngày và luôn luôn thương-trực, đó là ánh-sang mặt trời. Ánh-sang này lại được, chia ra nhiều loại, tùy theo vị - trí cạnh mà nó soi đến. Có hai loại nguồn sáng mà chúng - ta thường sử-dụng và tương đối dễ nhất :

1/. Ánh sáng thuận : Nguồn ánh sáng này được từ chỗ đối-diện với cạnh mà ta chụp hình. Với ánh sáng này nó soi rõ toàn-diện mọi chi-tiết nhỏ, nhưng nó, không được nổi hình cho lắm vì ánh không có bóng và bị phẳng lý... (nếu chủ-đề là một người thì gương mặt sẽ bị chệch ra gần như một cái bánh bô)

2/. Nguồn ánh sáng chéo : Nguồn này tương - đối cũng dễ mà ảnh sẽ nổi hình đẹp hơn, nó cũng được phát-xuất trước mặt cạnh, khác với ánh, sáng thuận là nó đi, xéo - (nghiêng nghiêng) một bên chủ-đề và, làm cho có bóng đổ, do đó mà nó đẹp hơn và lại không bị phẳng lý như nguồn sáng trên .

Cần, nhớ nếu sử-dụng ánh-sáng chéo thì từ điểm phát xuất nó đi, xéo, vào chủ-đề trong cạnh nhiều chừng nào thì bóng càng kéo dài ra nhiều chừng này, càng tốt .

Cạnh thuộc loại Tĩnh hay Di động ?

Trước khi chụp ta cần quan-sát và phân tích xem - cạnh định thân hình nó, nằm trong loại tĩnh hay loại di - động. Khi, ta đã biết nó, nằm trong loại nào rồi ta tiến - hành đi vào chi-tiết của hai loại .

a/. Loại cạnh Tĩnh: Cạnh vật im lìm không cử-động chẳng hạn như cây cối không, bị gió lay, lắt-tắt, người ngồi suy-tư, thú vật nằm ngủ v.v..v.v. Gặp những cạnh như thế thì ta, thả hồ ngẫm nghĩa và có thể di-chuyển, đổi hướng để nguồn ánh-sáng đi chéo, thế nào cho chủ-đề nổi bật, và mỹ-thuật. Ta có thể thân hình thật rõ nét bằng cách đóng ống kính (giảm độ sáng), thật nhỏ, mà không sợ thiếu ánh - sáng vì vai trò tốc-độ lúc bấy giờ chỉ phụ-thuộc, dù ta, chụp chậm vẫn không sợ chủ-đề lay động miên là ta kềm máy cho thật vững .

Tóm lại trong phần chụp một chủ-đề thuộc loại tĩnh thì ta có thể quan trọng hóa việc điều-chỉnh độ sáng càng

nhỏ thì ảnh sẽ được rõ nét, còn tốc-độ chỉ là phần phụ - thuộc cho độ sáng .

b/. Loại cảnh Di động; Trái lại với cảnh tĩnh, ở loại này ta lại quan-trọng hơn công-việc điều-chỉnh tốc-độ vì nếu chu-đề di-động mà ta để tốc-độ chậm quá thì sẽ rất - nhiên là hình ảnh bị chao mờ .

Ta lại phân tích sự di động, cử-động của chủ-đề về chiều hướng nào: theo chiều ngang như xe cộ qua lại trên đường, theo chiều dọc như các anh chị em cán-bộ đang đi trên bờ đê mà ta chạy đến trước đầu đê thật bình; theo chiều thẳng đứng như các anh chiến sĩ nhảy dù; hoặc là một sự di động lung tung như một pha tranh túc-cân ...

Với tất-cả mọi đề-tại di-động điều ta phải quan tâm chú ý nhất là phải điều-chỉnh tốc-độ cho bắt kịp cử-động để khỏi bị chao mờ. Ta lại không phải lo độ sáng vì, lúc bấy giờ nó lại là phụ-thuộc cho thích-hợp để ảnh có đủ ánh sáng thôi .

Để cho vai trò sử-dụng tốc-độ trong loại cảnh di-động được chính-xác hơn nữa ta cần biết qua vai, điểm chi - tiết sau đây rất cần cho việc thu hình. Nhìn chủ-đề di động ta đoán xem nó nhanh hay chậm, khoảng cách giữa máy và chủ đề, chiều hướng di-động của chủ-đề trước ống kính .

Tốc-độ phải tăng lên (chớp, mau) khi chủ-đề di-động ở thật gần máy và tốc-độ máy sẽ giảm bớt khi chủ-đề ở xa máy. Nhìn một chiếc phản-lực-cơ, tốc độ của nó siêu-âm mà ta chỉ thấy nó rất nhẹ nhàng lướt ở tận khung mây, nhưng nếu nó hạ cánh xuống thấp gần mái nhà thì ta khó mà nhận - thấy kịp với tốc độ siêu-âm thanh đó. Một chiếc xe đạp chạy 10km/g, ở cách xa máy khoảng 10 met, ta có thể dùng độ chớp 125; cách máy 20 met ta dùng độ chớp 100; và nếu nó xa hơn nữa ta có thể dùng 50 cũng được .

Đến vấn-đề chiều hướng chủ-đề di-động, ta xem nó - xê-dịch đi thẳng lên mây hay là xiên xéo, hoặc là đi ngang qua mây. Cũng như người đi xe đạp trên cỏ ta khoảng 10 m và đi thẳng đến mây thì ta có thể canh máy 100; nếu chạy xiên qua ta để 125; và nếu nó chạy ngang qua thì ta để 500 mới khỏi sợ ảnh bị chao mờ vì cử-động .

Tóm lại điều cần nhớ khi chụp một chủ-đề di - động ta lấy vai trò tốc độ làm chính yếu:

- Tốc độ máy chậm hay nhanh là do sự di động của chủ-đề nhanh hay chậm .

- Ước lượng tốc-độ còn phải xem quãng cách giữa -

máy và chủ đề, chủ đề càng gần thì tốc độ càng mau, càng xa thì giảm bớt lại.

- Xem xét chiều hướng di động của chủ đề, nó đi thẳng đến máy thì tốc độ chậm vừa phải, xiên thì nhanh hơn chút, và nếu nó đi ngang thì phải thật nhanh để thu hình cho kịp.

Khoảng thời gian mà chúng ta để chụp nhất, có một ánh sáng dịu dàng và đầy đủ là từ 8 giờ đến 10 giờ sáng - buổi chiều từ 15 giờ 30 đến 17 giờ 30.

Trong các thứ máy ảnh mà anh em cán bộ chúng ta hay sử dụng và dễ gặp nhất là máy PEN EE hay OLYMPUS. Loại máy này thật là dễ sử dụng, vì độ sáng thì tự động tăng giảm tùy thuộc vào nguồn sáng trời, mà bật máy được; chúng ta chỉ điều chỉnh tốc độ cho thật chính xác và xem xét chiều của ánh sáng nào thuận lợi, mỹ thuật cho việc thu hình, như thế chắc chắn chúng ta sẽ không phải lo âu bỡ ngỡ trong việc thu hình.

Bài này chỉ phân-họa qua một vài điểm cần bàn trọng bước đầu về kỹ thuật nhiếp ảnh, cốt giúp chúng ta phần nào trong công việc thu hình để làm tài liệu công tác, không có tham vọng đi sâu hơn trong lãnh vực nghệ thuật.

Nếu chúng ta sử dụng máy ảnh thích hợp và cố gắng rút kinh-nghiệm sau mỗi lần thu hình dần dần quen-thuộc tất sẽ đạt được những tiên-bộ đang kể.

TRẦN - HẰNG - VŨ

Số tới : Làm thế nào để tránh các lỗi thông-thường.

Thắc mắc

Vợ: Mang danh là văn-nghệ chiến-đấu mà sao suốt ngày anh cứ hét viết lại ngâm-ngã, nhưng bài lang-mạn "em ơi, anh ơi" ! Tại sao vậy, em thắc-mắc qua ?

Chồng : Anh cũng thắc-mắc không kém !

Vợ : Thế thì ai xui anh ?

Chồng : Tại sao người ta không thắc-mắc mà em lại thắc-mắc ?

Người nữ cán bộ này được phân công phụ trách việc ăn uống của Đoàn theo lối tự túc. Không bao giờ lấy có làm cho dân để bầu vịu nhờ đỡ này nọ.

Chẳng phải tay thầy thợ, cán bộ vẫn cột lạt, bươm dây, ráp sườn nhà để giúp đồng bào sớm có nơi ăn chốn ở.

Trưa về nếu làm cơm chưa kịp, anh chị em trong Đoàn tiếp tay cho mau để kịp giờ ăn, còn đi làm công tác khác.

Đoàn-Văn-Tác-Vụ đang hướng dẫn con em đồng bào học hát những nhạc phẩm có nội dung vui tươi, yêu nước, mến nhà.

Trong giờ nghỉ² xả hơi, các em nâng ly reo hò - giải khát tại chỗ-để³ rồi tiếp tục học hát cho đến mãn buổi.

Tùy theo sự thuận tiện của địa-phương, các buổi trình diễn văn nghệ được tổ² chức ban ngày hoặc về đêm để³ giúp vui đồng-bào. Họ đến sớm và đang xem các nghệ sĩ cán bộ hóa trang.

Nhân số² của Đoàn tuy ít ỏi, dụng cụ khiêm nhường nhưng chương trình văn nghệ nào cũng được đồng bào nhiệt liệt tán thưởng với đầy đủ các màn : song ca,

NGỘ ĐỘC

Có một đôi trường hợp bất khả kháng, cán bộ không thể tự, lo - liệu lấy việc nấu ăn, mà phải dùng bữa ở các quán, tiệm cơm hoặc phải ăn đồ hộp hay thức ăn còn lại bữa trước .

An nhấm nấm độc, đồ ăn đã thiu hăm lại hoặc đồ hộp đã hư là những nguyên nhân gây nên tình trạng ngộ độc .

Và đây là những triệu chứng và cách đối phó cấp thời, người - cán bộ nông thôn không thể không quan tâm :

A. Triệu chứng :

Nạn nhân, xanh mặt, khó chịu, rôm mề hôi trán, rồi ớn lạnh xuất hăng cùng minh, chong mặt. Kế đó, nạn nhân khô cổ, mệt mỏi, nhiệt - độ trong mình, lên cao. Trường hợp ngộ độc nặng nạn nhân có thể choang vang, mặt mày, bắt đầu mê man và lúc này nhiệt độ sẽ hạ thấp, châu thân bắt đầu lạnh lán .

Cũng có trường hợp nạn nhân buồn dạ, ói mửa rồi đau bụng, ỉa chảy .

B. Đối phó :

Liên lạc để mời y-sĩ tới gấp hoặc y-sĩ ở xa thì chuẩn bị đưa nạn nhân đến bệnh viện .

Trong khi chờ đợi, nên chườm mền, hơ nạn nhân ấm áp. Cho bệnh nhân uống nhiều nước ấm hoặc rửa tay sạch, thọc ngón tay vô cuống họng mục tiêu là làm cho nạn nhân mửa, tống ra ngoài những đồ ăn chưa kịp tiêu xuống ruột non, còn ở trong bao tử. Cho uống ca phê đậm hoặc chích thuốc khoe để trợ lực cho trái tim đập đều .

Đề ý : Nếu nạn nhân vì vô tình hay cố ý uống, thuốc độc thì phải lập tức tìm cách mau nhất đưa tới bệnh viện gần nhất để y sĩ cứu cấp .

Bác-Sĩ Cán-Bộ

NGƯỜI CA SĨ

KHI LÊN

SÂN

KHẤU

Trong lớp áo Văn-Tác-Vũ, dù hiện trên một loại sân khấu nông thôn, người cập bộ Văn-Tác-Vũ cho mình cái tư thế đứng dẫn của chuyên nghiệp mỗi khi ra mắt dân trình bày một bản đơn ca, đồng hợp ca. Cái tư thế đó rất quan trọng vì sẽ đánh giá con mắt công tác và kết quả có hay không là ở nhận tiên độ. Trọng phạm tôi trình bày một vài mọi người phải tập luyện nó được xem là nhưng kinh nghiệm.

là xuất
đặc biệt tại
phải tự tạo
một nghệ sĩ
chung để
ca hay
trọng vị
người và
đạt thành
định đây -
vi, bài này, chúng
điểm cần thiết, mà
thành thói quen khi
nghiệm quy bài của

Y PHỤC :

Khi lên sân khấu trình bày một bản đơn ca hay đơn ca các nam nữ ca sĩ nên ăn mặc chỉnh tề, đứng đắn, không phải là để chưng diện mà chính là để chúng ta sự kính mến, lễ độ của người ca sĩ đối với khán thính gia hiện diện trong buổi văn

nghệ. Chính sự ăn mặc đó của nam nữ ca sĩ đã chứng minh cho mọi người biết về phong thái, nếp sống của một tập đoàn nghệ sĩ, cũng như kỷ luật của tổ chức.

Đối với nữ nghệ sĩ vấn đề ăn mặc lại càng quan trọng, vì nó là một hình thức để khán gia nhận diện nét mặt trước anh đến sân khấu.

Nếu là hợp ca thì nam nữ ca sĩ có thể mặc đồng phục hay là nam đồng phục theo nam, nữ đồng phục theo nữ.

Khi hát thì từ điệu bộ đến y phục, đều phải phù hợp với bài hát. Nếu ăn mặc cao bồi hoặc, như các cô gái buôn bán khi hát một nhạc ban điệu, lời buồn ao nạo thì quá thật là lố bịch, và, như vậy khán gia sẽ đánh giá người can bộ văn nghệ quan chúng ra sao khi họ mệnh danh, là đại diện cho chính quyền, du chỉ trong lãnh vực công tác văn nghệ.

Kỷ luật trong khi ca cũng phải được tôn trọng triệt để. Có nhiều ca sĩ khi bắt đầu ca thì rất chăm chú, can - thận nhưng khoảng giữa, bài ca hay đoạn, chợt thì to ra lơ là, sai ca, nhịp, điệu. Độ độ người ca sĩ phải có tinh thần kỷ - luật, phải chú tâm từ lúc bắt đầu, cho đến khi hết bài ca thì mới mong, chiếm được trọn vẹn cảm tình của khán gia. Khi tập cũng nên để ý đến lời ca của mình có được, như ý không, lời ca có to quá, nhỏ quá, hoặc may khuyếch đại, có làm cho giọng ca của mình bị lạc mất không? Để tập ca có hiệu quả nên nhớ, bạn ngồi ở ngoài nhận xét lời ca, điệu bộ, giọng ca, rồi chỉ cho mình những khuyết điểm thì mới mong trở thành ca sĩ thượng - thặng, chuyên nghiệp.

ĐIỀU BỘ :

Người nam ca sĩ khi xuất hiện trên sân khấu phải có một điệu bộ khoan thai, vững chắc, ung dung, nhưng không quá cứng cỏi. Điều cần nhất là phải tự nhiên nhưng lễ độ, không rụt rè lố bịch.

Riêng về nữ thì phải có những cử động dịu dàng, tự nhiên không quá rụt rè, sợ sệt. Có những nữ ca sĩ vì quá quen thuộc với sân khấu nên mọi lần, xuất hiện là luôn cho khán gia chú ý vào điệu bộ là lướt, kiểu cách của mình. Điều đó đối với số khán gia nông thôn thì họ cho là "lạm bộ, lạm tịch". Và, cũng vì sự quá quen thuộc đó mà các nữ ca sĩ thường diễn tả bài ca mất hết ý nhạc.

Trong trường hợp trình bày hợp ca thì nên giữ tính chất tập thể thuần túy, nghĩa là không một cá nhân nào, được to ra mình trội hơn người khác, bằng lối đi cách đứng, cử chỉ. Điều quan trọng là hết sự tranh sự cái và, cưỡi cỡi trên sân khấu phải tập trung tư tưởng để hát cho hay và không nên ngoi xạc

ngó xiên, nhìn chỗ nọ, liếc chỗ kia.

CÁCH CHÀO KHÁN GIẢ :

Khán giả có thiện cảm với ca sĩ lúc đầu cũng nhờ cách chào. Việc chào rất quan trọng, vì nếu chào gục gặc thì biểu lộ sự khinh thường khán giả. Chào quá khô khan thì làm người ta thấy mình rụt rè, sợ sệt. Chào hấp tấp thì biểu lộ sự thiếu chững chạc của nghệ sĩ. Do đó có nhiều cách chào vừa gây được thiện cảm vừa tỏ ra mình là một nghệ sĩ điêu luyện, là áp dụng những cách chào ngược lại và phải tập cho thành thạo như một thói quen. Sau đây là những nguyên tắc được áp dụng khi từ sân khấu bước ra chào khán giả :

- Không bao giờ nên xây lưng ra phía công chúng vì nó không đẹp để chut nào cả mà còn tỏ ra "bất lịch sự".

- Lúc chào phải đứng lại, xây mặt ra phía khán giả và khom đầu lần thân mình về phía trước trong một khoảng thì giờ ngắn.

- Việc mỉm cười gần như bắt buộc đối với nữ ca sĩ, còn với nam ca sĩ thì ít hơn, nhưng mặt phải tươi.

- Nếu hội trường, lòng rộng thì nên chào về 3 phía là thẳng trước, mặt rồi bên phải, trước và trái sau.

Đó là việc chào khán giả trước khi ca hoặc trình tấu. Khi hợp ca thì phải đợi tất cả cùng chuẩn bị xong xuôi rồi chào chung với cả trượng, theo các nguyên tắc cấp ban trên. Trường hợp nếu được khán giả tán thưởng, ca sĩ phải chào lại để tri ân. Nếu sự tán thưởng nhiều nhiệt thành thì nên cười rất tươi và lâu. Điều cần tránh là không qua hấp tấp, giữ cách đi đứng rất chững chạc hầu tỏ vẻ mình không qua cảm xúc, không qua kiêu hãnh và tự cao vì sự tán thưởng đó.

CÁCH GIỮ MÁY VI ÂM :

Về thăm viếng, máy vi âm là một chương ngại vật nếu khán giả muốn nhìn tất cả của ca sĩ lúc trình diễn. Nhưng nếu phải dùng đến máy vi âm (vì ca sĩ hầu hết đều có giọng, nhỏ) thì việc cầm tựa tay vào phần vi âm hay chân máy vi âm qua là điều cần nên tránh. Thứ nhất, nó tỏ cho người khác thấy ca sĩ không biết làm gì với đôi tay, thứ hai, việc vịn vào máy vi âm có thể làm sai lệch việc nghe lời ca, thứ ba là có khi vì sơ ý tạo ra những tiếng động mà máy phóng lớn ra, không đẹp tai.

Máy vi âm (micro) phải được xếp đặt trước cho vừa với tầm thước của ca sĩ trước khi bước ra sân khấu. Đừng bao giờ ra sân khấu rồi mới vịn máy vi âm lên xuống, gây nên những tiếng động chọi tay và chùng to người ca sĩ thiếu thận trọng, khinh-lờn khán giả.

Sợ tay vào máy vi âm còn có thể làm hại đến máy này, vì tay lúc trình ca thường có mồ hôi, sợ vào máy vi âm sẽ làm dơ đi và về có thể làm hư hỏng. Ngoài ra có một số máy vi - âm thường "ky" tay sợ vào, nhất là khi phải vận to để phong - thanh ra. Sợ vào phần thân, máy sẽ ru lên to thân. Việc này rất thường xảy ra trong các buổi trình diễn văn nghệ, các ca sĩ ít chú ý đến và tai hại là tiếng hu phà rầy lời ca y nhạc.

Ngoài ra người ca sĩ phải dùng cách máy vi âm chừng 1 tác rưỡi đến 2 tác. Không nên dùng gần qua vì máy sẽ hút hết tất cả tiếng hơi thở, tiếng chẹp miệng và nó sẽ làm hư mất giọng ca tự nhiên của ca sĩ, nếu máy xấu thì không phong tiếng ra một cách trung thành, thường nó làm chát chua đi. Còn nếu dùng xa qua thì máy sẽ không thu nổi, nhân viên điều khiển phải vận lên to và thường tạo ra những tiếng hu xe tai. (Phản xử dụng máy vi âm đã được đề cập đến kha kỳ lương trong những kỳ trước)

Trên đây chỉ là một vài phương thức trình - bày các điểm cần thiết mà một người ca sĩ cần phải biết khi lên sân khấu. Cần biết ở đây không phải chỉ là để hiểu thêm, mà chính là để bồi đắp cho kinh nghiệm bản thân trong công tác, nghệ nghiệp, tạo uy tín về phương diện nghệ thuật khi mình chứng tỏ được sự điều luyện chuyên môn. Và sự trình bày ở đây chỉ có tính cách lý thuyết, mà muốn đạt đến những điều mình muốn thì người ca sĩ phải tự tập để có thể trở thành một thói quen.

Không có một công việc nào thu lượm được kết quả mà không, do nơi sự cố gắng, tập luyện, học hỏi để đúc kết thành một mớ kinh nghiệm bản thân. Và chính những kinh nghiệm bản thân ấy, dù thuộc lãnh vực, địa hạt nào, nhỏ hay lớn, vẫn có sự ảnh hưởng trực tiếp đến sự nghiệp, công tác, mà một người ca sĩ luôn luôn muốn thanh đạt trong hoạt động nghệ nghiệp

HUYỀN - THANH

VĂN-TÁC-VỤ

HỘI

THẢO

★ THẾ - THẠC ghi

Gia đừng gặp một vài trò ngại - khách quan cũng như chu-quan - có lẽ mục thanh công của , Đoàn còn hơn thế nữa. Nếu chúng ta làm như thế này, chắc chắn kết quả cao gặp. Phải có biện pháp để khắc phục những nhược điểm ấy. Nhiệm-vụ con mang nặng, làm sao để có những bước tiến thẳng lợi trong tương lai

Đó là tâm sự, là mối băn khoăn duy nhất của người cán bộ và cũng là lý do của khoa hội thảo Văn-Tác-Vụ dành cho các cán bộ cấp Đoàn Trường và Phụ-Tạ trọng toàn quốc, được triệu tập tại Saigon trong bốn hôm từ ngày 4 đến ngày 7-7-1967 .

NỖI MUNG BIẾT LẤY CHI CÂN :

Sau tám chín tháng - kể từ khoá hội thảo toàn quốc tháng 8 -66 - mỗi Đoàn một phương trời công tác, bao nhiêu khó khăn, bao nhiêu nguy hiểm, phải đương đầu, nay gặp lại xiết bao mừng rỡ! Lật nhìn mặt lời nói lời, dường kia nói nọ, khúc nói sự tình .

NGHIÊN NGÀO NÓI KHÔNG ĐƯỢC !

Hai chiến hữu đã hi sinh ! Mối tiếc thương vô hạn. Thuật lại vụ VC, tấn công Đoàn 14, anh bạn Đ. đã nghẹn ngào trong tiếng nấc, đôi mắt đỏ lệ vì qua xúc động trước sự hi sinh của hai bạn đồng đội, anh bỏ dở câu chuyện. Khoa trước cơn hội diện, hôm nay vắng bóng, tất - ca đều không cầm nổi những giọt nước mắt vừa bi thương, vừa phẫn nộ qua một phút im lặng tương niệm .

Một phút thiêng liêng trôi qua hội trường lại một phen hồi-hộp khi bạn L. Đoàn Trường 21, thuật vụ VC tấn công Đoàn anh nhưng may mắn thoát hiểm. Tất cả đều mừng lây .

NÓI THẬT, NÓI THẬT, NÓI HẾT

Nhận vô thập toàn, nhầm sai là lý đương nhiên của những con người hăng hai hoạt động. Với tình thần cầu toàn, tuy đó là điều đáng buồn song được sửa chữa kịp thời và không tai vung mắc nửa lậ niệm, - hân hoan duy nhất của những người thực sự tranh đấu. Khuyết điểm biểu thị dưới nhiều hình thái, do những động lực khác nhau, muốn sửa chữa - tất phải hiểu rõ căn nguyên, phải có tinh thần tự giác (chu quan) và trọng nhờ vào sự xây dựng chung của tập thể (khách quan). Ông Phụ - Tạ Giám đốc đã bày to quan niệm trên trước khi vào phân kiểm thảo .

Tiếp, theo, từng cán bộ lần lượt tự bóc trần những nhược-điểm khuyết điểm của mình không chút e ngại, khiến người nghe phải tam - tất khen thâm la trung-thực !

MỘT VÀI SẮC THÁI ĐIỂN HÌNH

Về mặt thành đạt, mỗi Đoàn có một số trường riêng, một ưu - điểm riêng làm nổi bật, tạo nên một sắc thái điển hình. Để rút tía , học tập kinh nghiệm chung, các Đoàn 11, 12, 44, 31, 32, 45 lần lượt lên trình bày :

Đoàn 11 .- Kỷ-luật Đoàn chặt chẽ, được cấp bộ triệt để, tôn - trọng. Liên lạc, phối hợp với các cơ quan tham quyền và liên hệ ở địa-phương để an định lịch công tác, địa điểm hoạt động, nên được sự hỗ trợ chu đáo và có nhiều thuận lợi hơn trước .

Đoàn 12 .- Đặt nặng công tác dân vận để tranh thủ cảm tình - nhân dân. Đoàn đã theo chân Quân Đội Cộng-Hoa và Đông Minh trong các - cuộc hành quân bình định. Mỗi đợt kéo dài có tới 25 hôm. Tuy vốn vốn - có 6 người vừa nam vừa nữ, nhưng Đoàn đã tích, cực chăm lo phụ giúp việc dựng lều cho hàng ngàn đồng bào tị nạn Cộng sản ở. Ngoài ra, còn phụ - trách việc nấu ăn, tắm rửa các em, xin thuốc chữa bệnh, cho đồng bào . Thậm chí đến việc cầu tiêu, họ tiêu cũng phải lo đến để giữ vệ sinh - chung , bảo vệ sức khỏe. Đêm đêm khi trình diễn văn nghệ giúp vui. Trực sự ân cần đó, nhiều người qua cảm động họ đã khóc với mình và qua đôi luyến tiếc khi Đoàn ra đi đến một nơi khác .

Đoàn 14 .- Ở Địa phương có rất nhiều Đoàn văn nghệ. Vì vậy, - Đoàn phải chú tâm về công tác trình diễn để tranh thủ sự ái mộ của khán giả. Do đó các bộ môn kịch, vũ, ao thuật, được phát triển cao độ. Nhiều buổi trình diễn, văn nghệ có vũ điệu "Lâm Thol" đã lôi cuốn đa số khán gia cùng vào nhảy chung với Đoàn, rất thân mật thích thú .

Đoàn 31 .- Xuất sắc về công - tác "cấy hạt giống văn nghệ" . Không cần nhắc trong việc lập chương trình, hệ gắp, tre, con đồng đồng la thực hiện ngay. Thực hiện một cách hồn nhiên, khôi mạt cộng, triệu - tập. Với sự dễ dãi, thân mật và lòng men tre thanh thực của cán bộ nên các em đã dành cho Đoàn nhiều cảm tình .

Đoàn 32 .- Trong thời gian công tác tại Vũng Tàu nhờ tình - thân hăng say không mệt mỏi (trình diễn đến 2, 3 giờ sáng) và mặt khác do sự hùa mình của Đoàn trong mọi sinh hoạt ăn ở, nên đã chiếm được nhiều cảm tình của cấp chỉ huy và cán bộ Xây Dựng Nông Thôn .

Đoàn 45 .- Nội bộ đoàn kết, trong ấm ngoài êm, hăng say công tác. Các cơ quan quân chính địa phương cũng như quân chủng khan hiếm đều có cảm tình đặc biệt .

CHỈ THÊM, CHƯA KHÔNG SỬA

Bản đến nội quy Hội Ái Hữu Văn-Tác-Vũ, nhiều hội thảo - viện cho rằng nữ cán bộ có tin vui (sinh con) được Hội tiễn mừng con Nam can bỏ lại không ! Xét cho kỹ, cán bộ Nam can quyền được buồn chút ít. Để được công bằng và hợp lý, nếu không sửa đổi nội quy được thì xin thêm vào vậy. Vì rằng các khoản trợ cấp dành cho Nam can bộ đều thuộc về loại mà tất cả mọi người đều cầu nguyện để "chẳng bao giờ được lãnh" !

Hội nghị đồng chấp thuận thêm khoản này vào nội quy chứ không

sửa .

NGAY ÔNG CHỦ VÀ PHÓ CHỦ MÀ CŨNG CHƯA ĐỌC !

Tiếp theo, Ông Chủ-Tịch báo cáo tình hình tài chính của Hội và chấm dứt bằng tiếng kêu trời như bồng vì số thực thu không đủ để trang trải các khoản phải chi. Với tư cách hội viên, hội nghị phát giác một sự thiếu sót kỳ lạ : chưa hề được đọc nội quy ! Ông Chủ và Phó Chủ cũng cười xòa, và phin nhien rằng : " Cũng chưa có thì giờ để đọc ". Xin sao ra nhiều ban la xong chuyện !

TỔ-CHỨC ĐẶC BIỆT, THÀNH-TÍCH ĐỘC ĐÁO !

Từ trước đến giờ, chưa bao giờ ta thấy Đoàn Văn-Nghệ nào chỉ có 6 người (3 nam 3 nữ hoặc 4 nam 2 nữ) mà lại hoạt động được. Nào dựng sân khấu, nào kịch, vũ, ca, kể chuyện, ảo thuật ! Đã vậy mà lại còn đảm đương công tác dân vận, đạo mương xe rãnh, thông tin, hướng dẫn trẻ em học hát, phát thanh đêm về Chiếu-Hồi, theo các cuộc hành quân để giúp đỡ đồng bào bị nạn cộng sản. Đầu non góc bể, hiểm nguy khôn ngại, nơi nào cũng đặt chân đến ! Thật là đặc biệt và độc đáo !

ĐÚNG ĐẠO ĐỒNG PHƯƠNG !

Kiểm điểm, hoạt động Văn-Tác-Vũ, Ông Giám, Đốc đã nhận định : " Kết quả đạt được của các Đoàn thật đã ngoài sức tưởng tượng của mọi người. Các cơ quan tham quyền và các cơ quan liên hệ tại địa phương đều công nhận như vậy .

Văn Tác Vũ là một tập thể nhỏ nhưng đã nổi tiếng là nhờ cán bộ giàu thiện chí, có kế hoạch làm việc, can đảm và hi sinh nên đã trở thành tấm gương sáng .

Các bạn thiếu thốn phương tiện chuyên chở, chỉ có đôi bàn chân nhưng đã trải khắp đó đây, nhưng nơi mà các bạn muốn. Nhạc cụ, máy móc khiếm khuyết, nhưng nhờ vậy mà đề dăng đi đến những nơi nguy hiểm. Mặt khác, chính sự đơn giản khiếm khuyết thiếu về lòng lay áy đã làm cho quần chúng dễ dàng cảm thông và bắt đi được nhiều sự lạnh nhạt vì xa lạ. Các bạn thanh cộng là nhờ am hiểu nhu cầu quần chúng và đáp ứng kịp thời. So sánh với các cơ quan tổ-chức khác ta hơi hổ thẹn về phương tiện nhưng lại hạnh diện về thanh qua. Bị quyết đo, chính là ta đã áp dụng đúng đạo đồng phương .

Cán bộ Văn-Tác-Vũ đã phải gồng đất màn sương, nào chịu muỗi đốt, ốm đau, ớn uong khăm khổ. Nhưng chính vì sự cực khổ đó, các bạn đã được phần thưởng vô gia là nhân dân ghi tạc hình bóng người cán bộ trong tâm khảm họ ...

THÔNG CẢM NHAU TRONG TÌNH GIA ĐÌNH

"Chúng ta ai cũng có khuyết điểm về mặt này hay mặt khác. Nhưng đã coi nhau như một gia đình, chúng ta phải thông cảm, xây dựng cho nhau. Chúng ta là chiến sĩ của tình thương. Hãy thương nhau và làm việc.."

PHẢI ĐÚNG MỐI MONG THÀNH CÔNG

Gĩa từ những lệch lạc, thiếu sót trong quá khứ, cán bộ Văn-Tác-Vũ hãy vui vẻ đón nhận cơn dướng sắp đi, long dận long luôn luôn giữ vẹn "Năm đúng" : Sức khỏe đúng, tác phong đúng, văn nghệ đúng, tuyên

vận dụng và thu sản đúng. Có đúng mới mong thành công.

Trong việc thi hành tiêu hướng hoạt động, có công tất được thưởng, có tội tất bị trừng là lẽ đương nhiên.

Ban giám đốc đã tuyên bố như vậy và sau đây là chi tiết :

A. Hữu công tác thưởng..

1. Liên Đoàn ..- Cờ danh dự toàn quốc được trao vĩnh viễn .

- Bằng khen cho các Trưởng-Đoàn thuộc Liên Đoàn
- Phần thưởng trị giá 1.500/00
- Tuyên dương thành tích của Liên Đoàn trên mặt

báo nội san.

2. Đoàn ..

- Trao cờ danh dự toàn quốc vĩnh viễn .
- Bằng khen cho các cán bộ trong Đoàn .
- Quà thưởng trị giá 1.500/00
- Đăng vào nội san thành tích hoạt động của Đoàn .

3. Đoàn viên ..

Mỗi Liên Đoàn được chọn 3 cá nhân xuất sắc theo thứ bậc 1, 2, 3 Cán bộ xuất sắc nhất trong Liên Đoàn được thưởng 1.500/00 và một giấy - bằng khen. Cán bộ thứ 2 và thứ 3 sẽ được cấp bằng khen. Cá nhân xuất sắc nhất trong toàn quốc sẽ được thưởng danh dự gồm có :

- Cờ danh dự luân lưu trong một đợt công tác .
- Ngoài việc tăng lương 500/00 còn được bằng khen .
- Được nghỉ phép 10 ngày (có hưởng lương, công tác phí và các phụ cấp).
- Vé máy bay (miễn phí) để đi du lịch Huế hoặc Đà Nẵng, Nha - Trang, Đà Lạt hay về xe ô tô đi Vũng Tàu .
- Quà thưởng trị giá 1.500/00
- Đăng báo VTV thành tích hoạt động và tiểu sử .

B. Hữu tội tác trù ..-

- Nếu cấp bộ nào mà quá nửa số công tác, ghi trong phiếu điểm đạt số điểm dưới điểm dưới điểm trung bình sẽ bị cảnh cáo.

- Nếu trong một đợt công tác mà bị 2 lần cảnh cáo thì lần cảnh cáo thứ 3 sẽ kèm theo lệnh sa thải .

- Nếu phiếu điểm của Đoàn nào mà quá nửa công tác bị dưới điểm trung bình. Đoàn Trưởng sẽ bị cảnh cáo. Nếu 2 lần cảnh cáo trong một đợt công tác, thì lần cảnh cáo thứ ba, đương nhiên sẽ kèm theo lệnh sa thải Đoàn-Trưởng .

Sự thưởng phạt nói trên không, áp dụng cho các trường hợp đặc- biệt, ngoại lệ. Các nguyên tắc khen thưởng trước đây vẫn được áp - dụng như thường lệ .

MỘT CUỘC THI SÔI NỔI

Đề văn-đề thưởng phạt, được công minh đứng đắn, một Ủy-Ban Thi Đua Trung Ương được thành lập với sự tham dự của quý Ông Anh Hai, Chu - Tịch, Thanh Tra M.H.K. Phó Chu Tịch, Thanh Tra L.T.K; Thanh Tra P.C.C. Kiểm soát viên, và ô Ủyên Nguyễn Thư ký.

Hội Trường sôi nổi hẳn, Các Liên Đoàn họp riêng để bầu Ban Thi đua Liên Đoàn, quyết một phen trở lại để phục vụ cho cơ quan, cho công-lich. Kết quả :

- Liên Đoàn 1.-

- Đoàn Trưởng V.P.L	:	Trưởng Ban
- " N.D.T.	:	Phó Trưởng Ban
- " T.N.Đ.	:	Thư-Ký

- Liên Đoàn 2.-

- Đoàn-Trưởng T.H. Q.	:	Trưởng Ban
- " H.V.C.	:	Phó Trưởng Ban
- " N.H.Đ	:	Thư-Ký

- Liên-Đoàn 3.-

- Đoàn-Trưởng N.T.M.	:	Trưởng ban
- " N.V.V.	:	Phó Trưởng Ban
- " H.N.Đ.	:	Kế Hoạch
- " T.V.M.	:	Kiểm soát
- " T.T.L.	:	Thư ký .

CHƯA BIẾT MÈO NÀO CÁN MIÙ NÀO?

Thời gian thi đua thực hiện tiêu-chuẩn "Năm đúng" được tính từ 1-8-67 đến 31-10-67. Đoàn nào cũng hăm hở, trở lại đóng góp xứng đáng vào công cuộc chung. Một cuộc thách bắt hao hưng đã diễn ra.

Lên tiếng đầu tiên, bạn N.D.T, đại diện Liên Đoàn I đã đi một đường là lượt, ngỏ lời thách 2 Liên đoàn bạn nếu chịu thi đua hay chấp-nhận một giải thưởng trị giá 3.000/00

Có đi có lại với toại lòng nhau, bạn N.T.M. đại-diện Liên-Đoàn 3 đứng lên tuyên bố bắt cái rụp !

Hội trường lại một phen cười xòa khi nghe bạn T.H.Q, đại diện Liên Đoàn 3 nói : "Xin làm người em khiên nhường"!

CŨNG CHO ĐOÀN ĐƯỢC THI CHÚT CHỐ !

Bạn T.V.M., Đoàn-Trưởng 42 đứng lên khai, hoả . Xip phép, được thách các Đoàn 11, 24, thi đua thực hiện 5 đúng với một giải thưởng trị giá 1.500/00 .

Đối tượng chưa lên tiếng, bạn H.Đ. Đoàn 45 lại tiếp nỏ một phát nữa, kêu thách các Đoàn 11, 23 một giải thưởng trị giá 1.200/00

Có lẽ rõ biết tài nhau nên Đoàn 21 đứng lên bắt cái rốp.

Tiếp theo, bạn T.H.Q. Đoàn-Trưởng 25 lại thách tất các các Đoàn trong toàn quốc - trừ Đoàn 44 - một giải thưởng trị giá 1.000s00. Nhưng tiếng "bắt bắt, sức mấy" lại vang lên xi xao và các Đoàn 15, 45, 21, 12 lại giơ cao tay lên và hô bắt.

Đoàn 42 lại kêu thách Đoàn 21. Có lẽ vì ngân cái sắc thái "trong âm ngoại âm" của Đoàn 42 nên, Đoàn 21 đã xin cao từ ma lại, quay mũi dui sang Đoàn 25, thách tăng giải thưởng lên 3.000s00 thay vì 1.000. Phai chăng đây là chiến lược "giã vờ hang chùa Trịnh xứ Bắc để kéo quân vào Nam" Hay đây, tranh lường đầu thò địch là thưởng, sách! Bạn Đoàn-Trưởng 25 cung to ra sôt sãng và tự tin ở ban lãnh minh và của Đoàn nên đã bắt ngay.

CÒN THÁCH, CÒN BẮT, ĐÂU CÓ NGÂN!

Đoàn 15 lại bắt với Đoàn 41 một giải thưởng trị giá 2.400s00. Găm găm cái yếm "hiếu chiến" của anh chàng đeo kính trắng thách khi này, bạn, Đoàn Trưởng 24 lại giơ tay xin bắt Đoàn 45 và tăng trị giá giải thưởng lên 2.000 đồng thay vì một ngàn đồng.

Đoàn 41 lại thách bắt của Đoàn 15 một giải thưởng trị giá hai ngàn từ thay vì 1.200s00. Đoàn 24 cũng không chịu lép vế, ngăm đi ngăm lại, bèn gọi địch danh. Đoàn 45 thách thi tài với giải thưởng trị giá 2.400s00. Bạn Đoàn Trưởng kính trắng vui vẻ hô ngay 2 tiếng "OK". Đoàn 11, lại bội thêm anh chàng kính trắng một phát nữa: Xin bắt Đoàn 45 một giải thưởng 1.200s00 và Đoàn 42 một giải 1.500s00. Đoàn 31 lại thách Đoàn 11 một giải trị giá 1.200s00. Anh Đoàn-Trưởng 11 đang ngon trớn bèn tuyên bố bắt ngay và com kem thêm vẻ khi phách hao hung qua câu: "Đau cơ ngân bô!"

NHỮNG CUỘC THÁCH BẮT CÁ NHÂN VÔ CÙNG SÔI NỔI

Mở đầu phần này, anh Đoàn Trưởng 11 đang hăng say ăn thua đủ, bèn chọn ngay anh chàng kính trắng, Đoàn Trưởng 45 kêu thách thi đua cá nhân thực hiện 5 đúng với giải thưởng danh dự trị giá 100s00. Bạn Đoàn-Trưởng 42 thách thi tài nghệ với bạn T.S một giải trị giá 500s00. Bạn T.S vừa cười vừa nói: Tốt lắm, tốt lắm, xin bắt với bạn ngay. Có vậy mới có gắng trau dồi. Không thi thì bao giờ tiến bộ được.

Hội trường rộn rịp, sôi nổi cùng cực bởi những tiếng thách, tiếng bắt. Bạn N.D.T. Đoàn Trưởng 15 thách thi đua cá nhân thực hiện 5 đúng với các bạn Đoàn Trưởng thuộc 2 Liên Đoàn 2 và 3 một giải thưởng, danh dự trị giá 100s00. Vừa dứt lời, bạn Đoàn Trưởng 24 ứng tiếng đáp ngay: xin bắt. Bạn Đoàn Trưởng 11 lại thách (cá nhân) Thi đua thực hiện 5 đúng với bạn Đoàn Trưởng 25 một giải thưởng danh dự 100s00 và đã được đối tượng tuyên bố: Tôi xin thua. Một vài tiếng xi xao to ý nghi ngờ về sự xin thua ấy.

Bạn Phụ Tá N.V.L lại thách bạn V.D.T., thi đua về bộ môn văn - nghệ với giải thưởng trị giá 200s00 và được thóa man ngay.

MỘT LỜI THÁCH LY KỲ VÀ HI HƯU

Bạn N.T.M. thách bạn T.N.D. Đoàn 12 sau ba tháng sẽ thi trình bày một bản nhạc mới do Trung Ương, chọn xem ai thuộc mau, hát đúng. Bạn T.N.D. thóa thuận bắt với giải thưởng tương trưng trị giá 200s00.

NAM TÀI NỮ HÁ KÉM SAO !

Bạn Đ.M.B. đại diện cho "phu nhân" xin, thách, với "phu nhân" bạn H.Đ. thi đua tài nghệ (tất cả các bộ môn) với giải thưởng danh dự trị giá 200s00. Bạn H.Đ đại diện cho phu nhân nhận lời bắt ngay và cười hi hira chiêu đặc y .

Chưa hết , còn nữa !

Bạn T. Phụ Tá đoàn 44, đại diện cho nữ cán bộ L.T.H, thách với nữ cán bộ T.T.M. Đoàn 21 thi đua các bộ môn văn nghệ (kể cả ạo thuật) , với giải thưởng trị giá 200s00 và được bạn Đoàn Trưởng 21 đại diện cho nữ cán bộ T.T.M. chấp nhận bắt thách .

HỌC MÃI, BÀI HỌC AN NINH

Nếu làm một bản thống kê và tính theo tỷ lệ ta thấy Văn Tác Vụ đã bị tấn công nhiều hơn so với các cơ quan bạn, nhưng rất may là cán bộ Văn-Tác Vụ tương đối am-hiệu nhận tâm, được nhận dạy gián tiếp bao vệ nên không thiệt hại lắm. Tất cả đều xác nhận rằng văn đề an ninh, là đầu, mỗi công tác cần được giải quyết trước tiên. Mọi cán bộ cần phải triển-dùng cố gắng chu-quan của mình từ việc đề cao cảnh giác đến những hành động cụ thể hầu giúp cho cơ quan bao vệ an ninh được dễ dàng hơn. Không thể "đánh bạc" tánh mạng của mình, không khinh cung như qua sợ địch. Địch cũng là người như ta, ta họ hình, sơ hở để lộ mục tiêu chung-mọi tấn công. Nghiên cứu, phân tích tình hình, ước lượng khả năng địch, tiên liệu cách đối phó trong mọi trường hợp là phương thức an ninh tích cực. Về mặt tiêu cực, cán bộ phải triệt để giữ bí mật, hành tung phải bưng bít thực thực để vô hiệu hóa tai mắt địch, khiến họ không thể hình thành những dự mưu tấn công được.

CẮT RÊU BỎ ÁO NƠI ĐỒNG QUAN

Tào Tháo, tên gian hùng số một đời Tam Quốc, tự cho tài mình là trùm thiên hạ, thị địch thu như, xương khô trong ma, muốn lấy lúc, náo cũng được. Thế mà lúc khốn trận, phải nguy trang bằng cách cắt râu bỏ áo bao để tìm sinh lộ. Hướng chỉ cán bộ chúng ta, tại sự bị giới hạn thị việc nguy trang để bao đảm an ninh công tác, nghĩ cũng chẳng cớ chi là si nhục - Khi không cần phô trương bộ đồng phục dụng cụ nhà nghề v. thì cứ việc tùy nghi quyền biến. Người cán bộ hoàn toàn được định nghĩa qua công thực : Tại đức + dụng tri. Sơ khoang bị thiệt hại phần mình đã đánh phung, ảnh hưởng đối với tập thể sẽ ra sao? Địch sẽ đánh giá ta như thế nào, né sợ hay cười khinh ?

Tóm lại, an ninh là một bài học phức tạp, rộng lớn vô cùng, cần phải học mai học hoài.

Đó là câu kết luận của phần thuyết trình về an ninh.

SINH HOẠT NỘI BỘ LÀ BÍ QUYẾT XÂY DỰNG VÀ PHÁT TRIỂN CƠ QUAN

Khi làm có đả, việc xử khuyết khó phân biệt lúc xong mọi đề - thấy dở hay. Sinh hoạt nội bộ là một dịp tốt để mỗi người mỗi ít, kénhin mặt này, người nhìn phía kia, góp ý với nhau, tìm rút ưu khuyết điểm. Ưu điểm thì phát huy, khuyết điểm thì sửa chữa ngay để tiến bộ. Tiến - bộ cho cả nhận cho việc làm, cho tập thể để phục vụ nhân dân xứng đáng với mục đích mình đã chọn.

Sau mỗi ngày hoạt động, các Đoàn phải dành 30 phút để kiểm-thảo kiểm-thảo từng công việc một, từng cán bộ và kiểm-thảo chung. Nếu có điều gì hiệu lắm, bất-bình giữa nhau, cùng đem ra mổ xẻ thông-cam trong tình-thần tự-giác. Ngày-ngày kiểm-thảo, tuần-tuần, thang-thang đều kiểm-thảo không thể lầy cở này nọ mà cho qua.

Trên đây là tóm tắt chỉ thị của Trung Ương Văn-Tác-Vũ cho toàn thể hội thảo viên.

SỨC KHỎE LÀ QUAN TRỌNG NHẤT !

Tôi coi vấn đề sức khỏe là quan trọng nhất không có sức khỏe trăm phần trăm là không làm được gì hết. Ông Giám Đốc đã tuyên bố như vậy trước hội nghị và hiệu thị tiếp :

" Chỉ có tôi lo vấn đề này, không ai lo với tôi cả. Tôi đã có dịp đi thăm các Đoàn và ở đâu cũng thấy ít ra là có một cán bộ đau ốm. Nhận bệnh, tình và phân-tach nó ra ta thấy một số rất nhỏ, bệnh tật thuộc về loại bất-trị, rắc rối. Hầu hết bệnh ảnh-chị em mắc phải đều có thể tranh-được. Đoàn-chúng ta rất nhỏ nên còn số một rất quan trọng. Nếu có một cán bộ ốm xoang xoang thì còn có thể hoạt động. Nếu rủi có hai người đau thì tề liệt. Có người đau trong đoàn, hiệu-năng công-tác sẽ xuống và ảnh-hưởng đến tinh-thần cán bộ nữa. Họ sẽ chán nản và thiếu tin - tưởng vào việc làm của mình.

Vì thói quen, nhiều người thích dùng thuốc Tây và ít tin tưởng thuốc Tây. Theo tôi nghĩ, thuốc Tây không có hiệu quả nhanh chóng lắm. Tất cả những thuốc đó có quan-cung cấp rất lợi-ích, nếu uống đều đều sẽ không có hại gì cả mà còn có lợi. Nếu anh-chị em chịu khó uống đúng theo lợi-chỉ dẫn, sẽ không bao giờ mắc những bệnh thông-thường cả. Có một cô cán bộ trẻ đẹp xin giầu tên - ở Đoàn Long An bị sốt rét run lên cầm-cắp trong khi đó ở Đoàn có thuốc mà không chịu dùng. Có lẽ cô ấy thích có căn bệnh run như vậy hơn là uống thuốc cho khỏi run.

Đây là vấn đề kỷ-luật mà các Ông Đoàn Trưởng phải thúc đẩy cán bộ uống thuốc nhưng phải nhớ là không được trư-minh ra.

Mỗi Đoàn phải cử một cán bộ phụ-trách việc phát thuốc, báo cáo số tiêu, thụ và lập ban dự-tru gửi về Trung Ương. Các Đoàn nên làm một cuộc chỉnh-lý nội bộ về sức khỏe. Những đồ dùng như keo ong thụ, băng phai giữ gìn, không được choai. Việc sử-dụng đúng đủ, tôn-bao nhiều Trung Ương không dám tiếc nhưng việc lấy băng keo làm ban-lê các hộp-son phan, thật không còn gì buồn-tiếc bằng!

Tóm lại, tôi không còn điều gì để nói nữa cả, chỉ cầu chúc - anh-chị em uống thuốc để có sức khỏe, để làm cho gia đình có thêm tiền và trên mục tiêu chung VIỆT NAM SẼ THANG!

ĐỒNG THANH TƯƠNG ỨNG !

Văn, nghệ dân tộc chiến đấu không phải là một sản-phẩm của những người giàu tương-tượng. Nó là một nhu-yếu tất-nhiên của hoàn-cảnh lịch-sử đất nước. Tất cả những người nghệ-sĩ chân-chính dù ở cương-vị này hay cương-vị nọ hoạt động của họ đều hướng vào công cuộc chung. Sự đồng-hướng đó là tiếng gọi thiêng-liêng cho sự kết hợp và hỗ-trợ. Người chiến-bình văn nghệ - do đó - có nhiệm vụ liên-lạc với văn nghệ sĩ địa-phương để siết-chặt sợi dây thông-cam, bó-túc cho nhau những kinh-nghiệm đang hoàn-thành sự-mạng.

Gần gũi, có điều kiện diện đối diện thì đàm luận, cách trở xa xôi thì thư trao từ gửi, tin đi tin về.

Đó là lẽ đương nhiên của những người đồng hội đồng thuyền. Trung-Uông-Văn-Taç-Vũ đã chỉ thị như vậy và quan niệm đó là một trong những công tác của cơ quan.

ÁP THÍ ĐIỂM, CƠ SỞ VĂN-NGHỆ DÂN TỘC CHIẾN ĐẤU Ở NÔNG THÔN

Qua một thời gian hoạt động, trải nghiệm những kết quả và phản ứng của đông bào nông thôn, ta rút ra được một nguyên tắc:

Quần chúng rất ưa thích văn nghệ dân tộc chiến đấu và coi đó là một nhu yếu như cơm ăn nước uống hàng ngày vậy.

Trong hiện tình, số lượng cán bộ và khả năng của Đoàn có giới hạn, không thể cung ứng thường xuyên và thường trực cho khắp các địa phương được. Do đó, Trung Ương đã nghĩ đến việc thành lập các Áp thí điểm, nhưng cơ sở hạ tầng của văn nghệ dân tộc chiến đấu với những "nguyên liệu địa phương" do chúng ta đào luyện.

Đây không phải là một công tác khản bách mà có tính cách lâu bền và dài. Các Đoàn nên nghiên cứu tình hình địa phương và nếu hội đủ điều kiện nên tiến hành, tạo thế khởi phát đi vào tương lai.

KHÔNG VÌ KỶ-LUẬT MÀ BỒI LƯƠNG TÂM

Trong 4 ngày hội thảo, chỉ 4 ngày ngắn ngủi thôi, chúng tôi đã thụ lộc được biết bao kinh nghiệm, những bài học quý giá... để mang ra áp dụng, tô bồi cho đất nước.

Tôi dẫn độ lắm, e ngại lắm, không hiểu trong hàng ngũ này có những ai hợp tác có cùng một chí nguyện như nhau hay có những con sâu lam mục nát thân cây đang sum hoa đơm lá.

Riêng con chim nhỏ bé này nguyên sẽ đem hết tinh thần với bất cứ giá nào - không vì kỷ luật mà bồi lương tâm của một trong những tâm hồn - vì quê hương đất nước thân yêu này mà dấn thân.

Trên đây là cảm tưởng của bạn D. đã phát biểu trước giờ bế mạc hội thảo.

Bạn có quyền đặt câu hỏi, nếu không muốn nói là hoài nghi tuy vậy bạn đã có một ý niệm khiến chúng tôi vô cùng mến phục. Ấy là cái quan niệm "Tha rằng thấp một ngọn đèn nhỏ còn hơn là ngôi chui bóng đêm".

Và bạn V.P.L. đã ghi lại những cảm nghĩ, nỗi ước mong của mình trong một tương lai sang sủa đầy hứa hẹn:

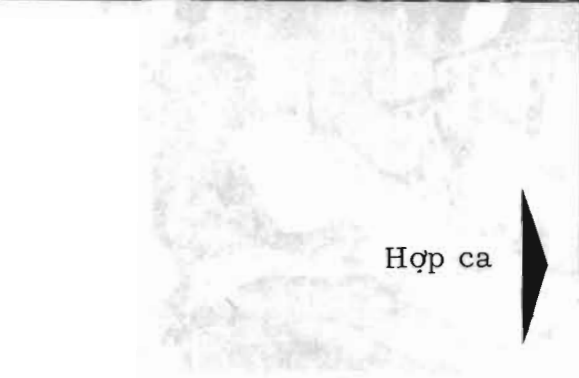
"... Hăng say với trách nhiệm trong tương lai; vui sướng gặp gỡ lại những bộ mặt thân yêu của các bạn mình trong khoa huấn luyện tôi!"

x^xx

Buổi tiệc trà liên hoan tuy thanh đạm nhưng hàm biết bao tình ý đã chấm dứt khoa hội thảo và sang hôm sau, những cánh chim bốn phương lại tận mạn khắp bốn phương theo tiếng gọi của nhiệm vụ. Người ta nghe rõ ràng tiếng "Hẹn tái ngộ" và tiếng chào "Khỏe nhé, chúc thành công" qua những cái nắm tay như không muốn bao giờ rời./.

Ảo thuật

Hợp ca

Thoại kịch

Đơn ca

Thái độ phục vụ tận tình của cán bộ đã làm cho đồng bào cảm động. Họ tự đóng góp tặng Đoàn một số tiền để giải lao. Từ chối không được; Đoàn phải nhận nhưng lại biếu số tiền ấy cho các em ở cô nhi viện hoặc một gia đình nghèo nhất trong Ấp.

Ngoài ra, cán bộ cũng đến thăm viếng, an ủi các quân nhân bị thương nằm điều trị ở các y-viện.

Cũng như trình diễn văn-nghệ giúp vui cho các chiến sĩ ngoài tiền tuyến.

Sau một thời gian công tác, Đoàn tạm rời để đi đến một Ấp khác. Các em rồi rít chạy theo giả tử mà lòng như muốn níu lại. Cảm tình ấy đã nói lên phương châm thứ ba của Văn-Tác vụ: "Đi thì dân nhớ".

BÁO BIỂU

Toà Soạn muốn gửi, biểu các bạn nghệ sĩ đang hoạt động trong các Đoàn văn-nghệ của chính phủ 1 số báo, Văn-Tác-Vụ sau khi an hạnh. Vậy nếu bạn và các bạn đồng đội muốn có 1 số báo biểu, xin điền vào tờ mẫu sau đây và gửi về Toà Soạn 145 Nguyễn Huệ - Saigon (xin đánh máy hoặc viết tay rõ ràng)

Danh hiệu của Đoàn văn nghệ _____ Địa-chỉ
gửi thư : số _____ Đường _____ Thành phố _____
Tỉnh _____ Tên và chức vụ của người chỉ huy trong
Đoàn : Chức vụ _____ Họ và tên _____
Số nghệ sĩ trong đoàn _____ Tên của cơ quan mà Đoàn văn-nghệ
trực thuộc _____ Tên họ của bạn _____
Chữ ký _____

Chúng tôi muốn bạn, cho biết một vài nhận xét về tờ báo để cải tiến tờ báo hoàn hảo hơn .

Bài báo nào hữu ích nhất _____

Bài nào ít tác dụng nhất _____

Bạn thích những gì trong tờ báo này mà hiện chưa được khai thác hay khai thác chưa đủ _____

Đoàn văn nghệ của bạn có dùng những vở kịch và bài hát trong báo Văn-Tác-Vụ không ?

Thường dùng _____ Đôi khi _____ Không bao giờ _____

Nếu không dùng, tại sao _____

Theo ý bạn thì làm sao để có những vở kịch hay _____

và những bài hát hay _____

(Viết sang trang bên nếu bạn còn các ý kiến khác để đề nghị)

Dây là, tờ giao, kéo được làm thành 2 bản, mỗi khi bạn muốn gửi bài vở cho phân tại liệu văn nghệ bạn điền vào và gửi, 1 bản kèm theo tại liệu văn nghệ, còn 1 bản bạn giữ làm bằng. Các tác phẩm cần đề cập đến chống Cộng, ủng hộ chính phủ, chiêu hồi và xây dựng nông thôn.

G I A O K È O

_____ Ngày _____ Tháng _____ Năm _____

Tôi ký tên dưới đây là _____

Bút hiệu _____

Địa chỉ hiện tại (số nhà, đường, thành phố, tỉnh) _____

Có nhận gửi cho Văn-Tác-Vụ một tài liệu văn-nghệ :

Tân nhạc _____ Cổ nhạc _____

Kịch _____ Các sáng tác khác _____

Để đóng góp vào tài liệu văn nghệ hằng tháng của Văn-Tác-Vụ .

1- Tôi xác, nhận, rõ ràng rằng tài liệu văn, - nghệ này không cần thiết phải trả lại cho tôi, vì nó có thể sẽ được dùng đến trong một ngày nào đó trong tương lai .

2- Tôi cũng xác, nhận rằng chỉ khi nào tài - liệu này được Văn-Tác-Vụ dùng thì tôi mới được trả tiền nhuận - bút theo giá biểu kê sau, và ngoài tiền nhuận bút kê ra đây, tôi sẽ không còn được một khoản tiền nào khác :

- Đại ca cổ nhạc 1.000\$00
- Bài ca tân nhạc , 2.000\$00
- Hai hy kịch 5 phút (2,3 nhân vật) 2.000\$00
- Hai, hy, thoại kịch từ 10 đến 15 phút (2,3,4 nhân vật) 3.000\$00

NAY XÁC NHẬN :

Người gửi tài liệu ký tên _____

BÍẾT MÌNH, BÍẾT NGƯỜI

Kịch vui trong mùa bầu cử
* của PHAN - LINH - VŨ

Nhân vật :

- 1 - Ông Thịnh : ứng-cử-viên hạ nghị viện 45 tuổi
- 2 - Bà Thịnh : Vợ ông Thịnh, tiểu thương 40 tuổi
- 3 - Cô Liên : Con gái ông bà Thịnh, nữ sinh 18 tuổi

Thời gian:

Sáng chủ nhật, Liên nghỉ học.

Không gian:

Kịch xảy ra tại nhà ông bà Thịnh ở một quận lý dân cư trù phú đời sống an ninh .

Y-phục :

- Ông Thịnh: Deo kính trắng, khăn đóng, áo dài bị rách vai , chân đi dép nhựa .
- Bà Thịnh : ăn mặc theo lối tiểu thương tỉnh lẻ (Tùy theo địa phương trình diễn mà thay đổi y phục)
- Cô Liên : ăn mặc theo lối một nữ sinh tỉnh lẻ lúc ở nhà

Bài trí :

Bên trái sân khấu (có cửa ăn thông ra đường) kê 1 bàn, 4 ghế trên bàn có bộ khay chén. Bên phải kê chiếc sập nhỏ (có cửa ăn thông xuống nhà). Trên tường treo vài bức tranh và 1 cuộn lịch.

Nhạc đệm :

Trước khi mở màn, ban nhạc đồng ca bản "BẠN NHAU ĐI BẦU" với tiếng đệm của các loại nhạc khí tùy theo mỗi bản, miễn sao gay soi nổi ngay từ lúc đầu.

Lời dẫn :

(Ông Thịnh là vai chánh có tánh chất hài hước., Vây, bạn nào đảm nhiệm vai ông Thịnh nên sang tạo thêm những cử chỉ điệu bộ và có thể ca ngôn từ cho tăng thêm phần vui nhộn).

M Ớ - M À N

(Ông Thịnh ngồi gác chân lên ghế, chăm chú học thuộc lòng bài diễn văn gửi đồng bào cư tri. Vừa lúc đó, Liên ở trong nhà đi ra. Thoảng nhìn thấy Liên, ông im lặng, rồi lại chăm chú nhìn vào bài diễn văn cầm ở tay).

Liên : (nhí nhảnh) Thư của anh con gửi về đây hơ ba ?

Ô.Thịnh : (ra vẻ quan trọng) Mà thì lúc nào cũng thư. Hôm qua thư. Hôm nay lại thư. Thư ở đâu mà lắm thế ?

Liên : Thế thì ba đang đọc gì đấy ?

Ô.Thịnh : Chuyện bí mật. Chuyện quốc gia. Đàn bà con gái đừng có xía vô.

Liên : (gừng, nịu) Ba không thấy bây giờ phụ nữ đang tham gia việc nước đó sao? Họ có quyền ứng cử và bầu cử mọi cơ quan dân cư của quốc gia, từ hội đồng xã ấp lên đến quốc hội và Tổng - Thống ấy chứ. Nay mà nước ta đang có một phụ nữ được dân tin nhiệm bầu lên làm Tổng thống, lúc đó ba nghĩ sao ?

Ô.Thịnh : Đến lúc đó hãy hay. Bây giờ, việc tao làm, mà không có quyền xía vô vì may là con tao. Đã là con tao thì ít, tuổi hơn tao ít tuổi hơn tao thì tai đức kem tao. Tai đức kem tao thì kinh nghiệm, không bằng tao. Kinh nghiệm, không bằng tao thì không thể xía vô việc tao làm. Không thể xía vô việc tao làm không thể xía vô việc tao làm thì vui lòng bước nhẹ gót sen vào nhà cho tao nhớ ...

Liên : (vẫn nhí nhảnh) Ba dạy, con xin vâng lời ba.
(nói xong Liên cười toe, rồi dậm chân đi vào)

Ô.Thịnh : (nói một mình) Con cái, chiều quá hoá hư.

(Liên vào rồi, ông Thịnh đi một vòng sân khấu, mắt lăm lét nhìn quanh xem có gì nhíp ngo mình không, đoạn cầm bài, diễn vấp leo lên bàn, đứng thẳng người, rồi cúi gập mình xuống theo kiểu diễn-gia chèo cử tri. Chèo xong, ông lại quay có nhíp quanh một lần nữa, gọi giọng tập làm diễn gia trước khi trước khi trình diễn công chung).

" Thưa toàn thể đồng bào,

Tôi tên là U-Minh-Thịnh, ứng cử viên hạ nghị viện ngày 22 - tháng 10 sắp tới đây, với danh hiệu "Con thuyền không bến" xin kính các nghiêng mình chào toàn thể đồng bào. (Đến đây, ông quên, nên lại dơ giấy lên nhìn, rồi bỏ xuống, đọc tiếp)

Thưa đồng bào,

Sở dĩ tôi hết sức mạnh dạn ra ứng cử lần này, vì chọ đến hôm nay, tôi mới nhận ra rằng, trong gần 20 năm qua, đất nước chúng ta đã bị xao trộn lung tung vì nạn binh đao khói lửa. Từ thành thị đến nông thôn, chiến tranh đã gây tang tóc thương đau ngút trời cho biết bao gia đình, khiến cha xa con, vợ xa chồng, anh chị em lìa bỏ nhau. Cũng vì chiến tranh mà nạn cướp trộm, cường, hao, tham nhũng, xay rã khắp nơi làm mọi tầng lớp nhận dân phải sống lao đao trong tình trạng thân kinh căng thẳng ở đô thị, con trai đua nhau học thoi cao bồi, đầu chại tem, con con gái thì đua nhau mặc váy ngắn trên đầu gói, nhảy đầm, phay đĩa, chơi bơi lông nhong suốt ngày, chẳng dũa nao mơ tưởng đến việc học hành, cơm nước giúp đỡ cha mẹ ...

Bà Thịnh : (Bà Thịnh vừa đi đâu về, dáng điệu vội vã, hỏn hển nói)

Ông U-Minh-Thịnh: ông nói cái gì mà lại có con gái mặc váy ngắn đến nơi phát diện, phát khùng, leo lên trên bàn, nhắc đến nó (Bà Thịnh quát lớn) Ông muốn sống thì xuống đây tôi báo (Ông Thịnh rút re từ trên bàn bước xuống) À ra từ trước tới nay, tôi nuôi ông tay áo, cho ông ăn uống béo mập thụ lộc, may quan may áo cho ông trưng diện để ông đi tan gái, bắt nạt tình với con náo mặc, vay ngắn, me man nó, ban ça lệnh - hỏn cho nó như thế này hả ? lên chỉ, ít lâu nay, ngày nào ông cũng tan tỉnh tôi, đòi tôi ban hết cả chỉ lan chải để ông lấy tiền báo gái .

Ô.Thịnh : (lưỡng cuống sợ hãi) Xin mình gắng sức bình tĩnh cho tôi được cục cung phản trần với mình đôi lời. Qua thật tôi có say mê con ma đại náo đầu ...

Bà.Thịnh : (cong cón) Không say mê con ma, đại náo mà ở nhà một mình lại nhai nhắc đến tên nó. Thượng ca lên ban, rồi mua tay, , khoa chân, nài nỉ trời đất phụ hộ độ trì cho nó. Bộ ông tưởng tôi mù, tội diệc hay sao mà không nghe thung được những lời ông vừa nói .

Ông Thịnh: Má mày vừa yê, nghe chữ được, chữ mất. Tôi có yêu những đứa con mặc váy ngắn náo đầu. Tôi đã kích chúng nó đây chứ !

Bà Thịnh : Ô trời ơi. lại còn những đứa náo đầu nữa. Một đứa cũng chết cái thân gia này rồi, bây giờ lại chúng nó, rồi những đứa nữa

thì thân gia này còn làm sao sống nổi nữa kia chứ ?

Ô.Thịnh : (giọng ve vãn) Mình không biết là mình sắp trở thành bà Nghị hay sao ?

Bà.Thịnh: Nghị gì ? Ông bảo tôi trở thành bà nghị gì ?

Ô. Thịnh : Bà dân biểu hạ nghị viện chứ còn bà nghị gì nữa ?

Bà.Thịnh : Tôi là vợ ông chứ tôi có ứng cử ứng kiếc gì mà tôi trở thành bà Nghị ?

Ô. Thịnh : Ừ, thì vợ ông Nghị, không phải là bà Nghị hay sao ?

Bà Thịnh : Ông nói gì tôi không hiểu. Ông làm cái gì mà ông bảo tôi trở thành bà nghị ?

Ô.Thịnh : (được lời như cời tấm lòng) Bà không biết sao, tôi đã đệ đơn ứng cử hạ nghị viện rồi đây .

Bà Thịnh : Ông định phịa ra chuyện ứng cử để đánh lạc hướng tôi phải không. Cái ngữ ông thì nghị gì, nghị gu, nghị gặt ày à ! Tôi hỏi ông ông ứng cử thì, có liên quan gì đến việc ông leo lên bàn ngâm nga bức thư gửi cho đưa con gái nào mặc váy ngắn ?

Ô.Thịnh : Tôi đâu có viết thư gửi đưa nào ?

Bà.Thịnh: Tờ giấy ông đang nắm khư khư trong tay như của gia bảo kia là cái gì ?

Ô. Thịnh: (Cuời ngất, nghèo rớt trạo bài diễn văn cho bà Thịnh) Tôi tưởng bà ghen thế nào chứ ! Bà muốn xem bức thư tình này thì đây, bà đọc đi. Nhớ xem xong phải ủng hộ tôi hết mình đây nhe .

Bà.Thịnh: (hăm hờ cầm tờ giấy, cất giọng gọi lớn)
Liên ơi !

Liên : Dạ! (rời từ tay mặt sân khấu chạy ra)
Ma gọi gì con ?

Bà Thịnh: Mời đọc thư bức thư này xem bà mời viết những cái gì trong ấy mà tao coi bộ lộn xộn qua à ;

Liên : (nhánh phau) Không phải thư từ gì đâu. Bài diễn văn bà con vừa viết gửi đồng bào cử tri đó .

Ô.Thịnh : Con rành, sao bà biết ?

Liên : Con nạp ngay sau vách này nè .

Ô.Thịnh : (Hai tay vỗ lên đùi) Thế thì có xấu hổ cho tao không kia chứ .

Bà.Thịnh: Tại sao ông xấu hổ? Nếu không phải thư tình ông gửi cho con khôn nạn thì tại sao ông xấu hổ ? À ra bỏ con nhà này âm mưu với nhau để lừa dối tôi ...

Liên : Không phải đâu má ơi ! Bà con tập đọc diễn văn để ít nữa sẽ ra trình diện đồng bào cử tri trong quận đó. Đây con xin đọc cho má nghe (Liên đọc chậm)

"Thưa toàn thể đồng bào,

Tôi tên là U-Minh-Thịnh, ứng cử viên với dấu hiệu " Con thuyền không bến " xin kính chào nghiêng mình chào toàn thể

đồng bào .

Bà Thịnh : Vừa rồi, tao nghe rõ ba mày nói đến đứa con gái nào mặc váy ngắn kia mà ! Sao bây giờ mày đọc lại không có đoạn đó ?

Liên : Còn dài lắm má ơi ! Để con đọc tiếp cho má nghe.

(Liên đọc thật chậm)

"Thưa đồng bào,

"Sở dĩ tôi hết sức mạnh dạn ra tranh cử lần này vì cho đến hôm nay, tôi mới nhận ra rằng, trong gần 20 năm qua,, đất nước ta đã bị xao trộn lung tung vì nạn binh đao khói lửa. Từ thành thị đến nông thôn, chiến tranh đã gây tang tóc đau thương ngút trời cho biết bao gia đình, khiến cha xa con, vợ xa chồng anh chị em lìa bỏ nhau.

Bà Thịnh : (giọng gắt gỏng) Đọc lẹ lẹ lên ! Tháng 5 một chữ, tháng 10 một chữ, tao nghe sót ruột qua a, mày !,

Liên : (Đao mắt nhìn xuống những hàng chữ dưới rồi nói) Đây, con biết đoạn này mà muốn nghe lắm đây nè ! (Rồi nhanh nhẹn đọc tiếp).

" Ở độ thị, con trai đua nhau học thối cao bồi, đầu chải tẽm, con gái đua nhau mặc váy ngắn qua đầu gối, nhảy đầm, nhảy đĩa chơi bời lộng bông, chẳng đứa nào mơ tưởng đến việc học hành cơm nước giúp đỡ cha mẹ... Chính vì những tệ đoạn đó nên tôi quyết định ra ứng cử lần này với ước mong đem chút tài hèn được mọp ra thi thố nhằm cai họa bộ mặt xã hội đã vì chiến-tranh mà trở thành dơ dáy, bẩn thỉu

Bà. Thịnh : Mệng đéc ơi ! Ông định ra ứng cử thật đó hả ? Ông hãy tự xét mình xem, ông có tài càn gì không mà ông định làm cái việc động trời đó ?

Ô. Thịnh : Bà khinh người quá ! Bà không thấy hàng ngày tôi ăn nói với bà cũng ra cại gì lắm đây chứ. Trong những cuộc chạy đua cái lộn với bà, có mấy khi tôi chịu thua bà đâu ! Tôi nói thật, không thua bà là tôi có thể dư sức chạy đua với những bạn đồng viên của tôi được rồi .

Bà. Thịnh : Đúng, tôi công nhận. Ông ăn thì giỏi lắm ! Chẳng thế mà m ô i ngay ông mới mập u ra. Tôi nuôi cho ông ăn rồi, ông còn lạng bạng hết nơi này đến nơi khác để ăn cơm gộp thiên hạ thì làm sao mà ông không ăn giỏi và tan giỏi. Không tan giỏi, -thì làm sao thiên hạ lại cho ông ăn. Tôi công nhận ông ăn giỏi tangiỏi nhưng có một điều là ông làm không giỏi. Đây tôi nhắc lại cho ông nghe. Tháng trước, tôi phó mỗi một việc là rạo lại găm tôi cái bơ đậu bị bơ hàng xóm, no pha q' ngoại kia mà ca thang, ông không chịu làm, rồi cứ khất lãn hết ngày này qua ngày khác. Đó là việc nhà. Còn việc lạng xá, tôi chỉ lấy một thí dụ phó như việc ba con hàng xóm mới, ông đi đắp đường sửa cầu để cai-thiên dân sinh, ông cũng tìm cách lãn trốn không chịu tham gia. Nhưng việc nhỏ như vậy, ông còn không làm được thì nói gì đến việc lớn, nào là chiến, tranh, kinh tế, xã hội thì sức mày ông làm - được mà ông đòi ứng cử .

0. Thịnh : Ô ! mà con Liên cứ nghĩ những chuyện dong dài như thế chứ. Làm là một chuyện, nhưng ứng cử lại là một chuyện khác, Biết đâu, tôi lại chẳng gặp được ruồi. Mình coi việc ứng cử như mua xổ số ấy có được không ?

Bà Thịnh : (gay gắt) Tôi không chịu mất tiền mua xổ số theo cái kiểu đó đâu nhe ? Tiền tôi làm ra là của mồ hôi nước mắt chứ không phải để ông đem đánh số theo cái kiểu ứng cử hu hu đó đâu - nhe .

0. Thịnh : (dịu giọng) Má mày cứ từ từ để tôi nói hết . Mình phải hi vọng chứ. Tốn kém chẳng bao nhiêu, nhưng khi được thì được lớn lắm . Đây nè tôi nói cho mà con, Liên nghe. Nếu tôi đắc cử thì trước hết, tôi được chấp phụ cấp cho một chiếc xe hơi De Luxe để vẫy vơ vơ bà con nè. Hàng tháng lương dân - biếu của tôi mất lắm cũng phải từ 30 đến 40 đồng nè. Có khi mình còn được cung cấp cả nhà cạo cửa rộng cho vợ chồng con cái, chầu chắt nhà mình ở nè. Có xe hơi, có nhà lầu rồi thì con Liên nhà mình cũng dễ kiếm được tam, chông sang trọng nè. Con cái của nó tức là cháu ngoại mình đó cũng nhờ được hộ phúc nhà chông học hành đó đạt, rồi làm nên ông nay ba khác nè...

Cũng như má, mày muốn đi buôn thì phải bỏ vốn. Có bột mới gột thanh hồ, có vốn thì mới kiếm được lời chứ. Việc ứng cử của tôi cũng vậy, lời lãi hàng triệu mà chỉ cần bỏ vốn khoảng vài trăm ngàn gì đó thôi

Bà Thịnh : Nè tôi nói trước để ông biết, một đồng tôi cũng không bỏ ra. Tuy tôi là dân ba quê mua thật, nhưng khi nghe ông nói, sao tôi thay chương tại không chịu nói. Ông ra ứng cử để làm đại diện cho dân thì ông phải đem hết sức mình ra giúp dân, giúp nước. Còn ông ra ứng cử để vinh thân phì gia lấy tiền mồ hôi nước mắt của dân về nuôi gia đình, mưu cầu danh, lợi theo cái giọng lưỡi sống sượng như ông vừa nói thì tôi bao thật cho ông biết, dù nghèo đói, tôi cũng không thêm cái của bất nhân phi nghĩa đó đâu. Hơn nữa ông tại đưc đâu mà ra ứng cử. Là một đại diện của dân phải có tài kinh bang tế thế, đức độ hơn người. Còn như ông quanh năm, suốt tháng chỉ chơi bơi lội - lộng, chẳng chịu làm ăn gì thì thử hỏi, ai còn tận nhiệm ông để bầu ban cho ông. Người ta thường nói : "Biết mình, biết người, trăm trận, trăm thắng."

Đến ngay ông, ông còn chẳng biết ông thì ông còn đòi ai biết ông để ông tỉnh, chuyện đời đa, va trội. Tôi nói thật tốt hơn là ông nên từ bỏ ý định ứng cử đi để nhường việc làm đó cho những người có tài có đức thật sự. Như thế, chẳng những ông khỏi làm phiền đến đồng bào cử tri mất công suy nghĩ về ông mà còn khiến cho quốc gia khỏi mất tiền, mất thì giờ, lotoan cho ông việc này, việc nọ trước khi ông ra tranh cử. Đó là chưa kể đến trường hợp, ông thất cử dưới số phiếu an định, ông còn phải đền tiền nữa

Liên : Theo ý con thì má nói nghe phải đó ba ạ . Rồi đây ba còn thiếu gì dịp

Bà Thịnh : Theo tôi, ông muốn ra ứng cử thì ngay từ bây giờ ông hãy chuẩn bị đi. Ông chịu khó hoạt động và học hỏi thêm nhiều nữa đi để chúng ta cho dân xa biết ý nghĩa và việc làm thực sự yêu nước thương nòi của ông chứ không phải ông chỉ nằm bẹp một nơi để tưởng tượng ra những bài diễn văn, những bản tuyên ngôn vẻ vang, vẻ phượng mà thực tế chỉ là cái thùng rỗng tuếch, vô nghĩa. Bây giờ, nhân dân sang suốt lắm không phải chỉ xai nhưng danh từ cho đẹp mà có thể lừa bịp họ đâu

Ô. Thịnh : Thế thì bây giờ má con Liên khuyên bảo tôi phải làm thế nào Tôi đã dè dặt ứng cử rồi mà .

Bà Thịnh : Khó khăn gì đâu. Rút đơn ra thì mấy, hồi. Theo tôi lần này ông hãy làm tròn bổn phận của một cử tri đi đã. Sau này nếu tự xét mình đã cố gắng tận lực để làm đại diện cho dân thì lúc đó, ông ra ứng cử, tôi sẽ ủng hộ ông hết mình cho dù có phải hy sinh tất cả cho ông tôi cũng không tiếc.

Ô. Thịnh : (ngẫm nghĩ) Thế thì má mày định hy sinh cho tôi những cái gì nào ?

Bà. Thịnh : Cái gì cũng được, trừ việc đem tiền của tôi đi bao gái .

Ô. Thịnh : Ô, Kê. Lần này tôi xin chấp hành nghiêm chỉnh mệnh - lệnh của má mày .

Liên : (vui nhộn) Hoan hô ba ! Hoan hô má ! Ba má muôn năm !

(Hô xong, Liên dịu tay ông bà Thịnh, rồi bắt giọng hát bài "Ru nhau đi bầu" để cùng đều nhịp bước từ sân khấu xuống phía khán giả với sự phụ họa của ban đồng ca. Nếu tổ chức được một số khán giả nào đó cùng hát thì càng vui).

H A M À N

C ƯỜI

PHẢI BẰNG HAY HƠN

Sau buổi học tập "Thi đua noi gương liệt-sĩ Nguyễn Văn Bé, có một binh nhì VC được lệnh ôm bom ba càng lao vào 1 đồn, nọ. Anh ta vác bom đi rồi lại vác bom về. Bị cấp trên nghiêm-khắc kiểm thảo về sự không thi hành lệnh, binh nhì VC phản-trần : " Dạ, em nhớ kỹ. Em nguyện, sẽ lập công, không hơn cũng bằng thành-tích đồng chí Bé, đúng như chỉ-thị của đồng-chỉ Chính-Uỷ. Đến nơi nom kỹ, thấy trong đồn chỉ vài mươi tên thôi không đủ con số 89 tên. Đó là chưa nói đến thành-phần phải gồm 69 Mỹ và 20 Việt. Bởi vậy em mới mang về để chờ một dịp khác !

T Thượng-Uỷ VC : Sao lại gọi là đồng chí Bé ? Phải gọi là cố đồng chí liệt-sĩ Nguyễn Văn Bé.

Binh nhì VC : Dạ, dạ .. vì đồng chí Bé chỉ bị bắt và còn.. còn..

Thượng-Uỷ VC : Cam ngay mồm lại ! Con lại tam gương sang chơi lại, nghe chưa ? Đồ ngu như bò !

Binh nhì VC : ? ? ? (cúi đầu ngẫm-nghĩ về cái ngu của mình)

Hoàng Thượng Chí
(Kiên - Phong)

CHÁY NHÀ RA MẶT CHUỘT !

Hay là "Sự thật về liệt sĩ Nguyễn-văn-Bé"
(Cổ nhạc theo điệu Bài chòi miền Trung)

Nói lời :

Láo khoét chẳng gì bằng Việt Cộng
Chuyên về trau bả bong giữa trời
Chuyện con ruồi noi lon hơn vọi
Tại bịa đặt mọi người đều khiếp
Giáp mồm qua ít ai bị kịp
Giới huênh, hoang mưa mep rêu rao
Chữ tâm chỉ mụn lăm sạ
Khích động tuổi trẻ chiến hào phơi thây !

Hô :

Xem qua một cái chuyện này,
Đu biết Công san là loại ác ôn
Nguyễn văn Bé, hiện sống còn
Chung hô anh chết, rồi đồn lung tung
Về với sự nghiệp anh hùng
Danh đến viên đạn cuối cùng mới thôi
Khi cô thế bị bắt rồi
Lập mưu con giết sau mười chín thù
Đạp xe bọc sắt bị hư
Tám gương, anh dũng, thiên thu chói lò
Hộ hao giới trẻ thi đua
Lam bìa cho chung mưu đồ xâm lăng
Hiệp dân hai tiếng anh hùng
Giáo hoạt đến thế, là cùng con chi ?
Tương chết rồi chung y-y
Nhân chung gạ mặt, miệng bịa nhai hoài
Đồng như tiếng set lưng trời
Anh Bé, con sông ! mọi người đều hay
Thật là một vô chua cay
Chạy nha mặt chuột no lời hết tron
Thang ba rồi, tại Saigon

Trước nhiều ký giả, anh phân ngọn ngành
 "Nguyên tôi là một Công binh
 Áp tai vũ khí trên kính Cai Bèo
 Trong khi tay bạn mai chèo
 Nghe tiếng súng nổ, tôi nhào xuống kinh
 Thật ra lúc ấy trong mình,
 Đạp găm lựu đạn một manh không còn
 Thế rồi tôi bị bắt giam
 Có anh lính gác biết tên, bao rằng :
 - Ua ! anh con sông, rõ ràng
 Sao đại Việt cộng rum beng chết rồi !
 Nghe tin kỳ quặc, rụng rời
 "Tiền Phong", bao ấy, hình tôi đây mà
 Nhưng lời tương thuật khác xa
 Một trời một vực, ba hoa qua trời !

Xin đừng học tập gương tôi
 Mặc mưu Việt Cộng uong đời thanh xuân"
 Việt-Cộng, cay-cu trăm phần
 Giơ trỏ gai đi già mồm ăn hôi
 Nguyễn-văn-Bệ thật, chết rồi
 Con Bệ ấy, già . Cọ Trời ma tin !
 Già là già bạc già vụng
 Người già sao lại giống in thế này !
 Ba con Xà Ấp đều hay
 Cha mẹ cũng nhận Be này con tôi !

x^x
x x

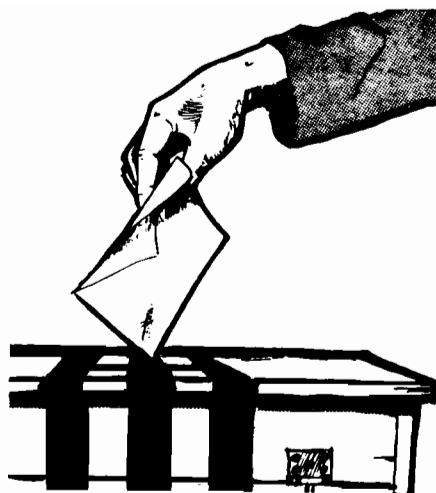
Chọ hay muốn sự ở đời
 Chạy nha mặt chuột nọ lòi ra ngay
 Khéo tin Việt Cộng co ngay
 Ban bấp giông nhậu khoanh tay kêu trời !

BỒ - DỊCH

22-10 ĐI BẦU

(Cổ nhạc theo điệu hát Cò Lả)

- 1- Con cò (cò) bay lả (lả) bay la
- 2- Bay ra (ra) Bến-Hải - bay về (về) Cà Mau
Tinh tinh tang, tang tinh tinh
Dân miền Nam, dân mình rằng :
Rằng xây dựng (dựng) Quốc-Gia
Rằng xây dựng (dựng) Quốc gia
- 3- Mông ba (ba) tháng chín (chín) vừa qua
- 4- Tận dân (dân) bầu cử - thật là (là) thành công
Tinh tinh tang, tang tinh tinh
Thành công nay - Vui làm sao !
Cờ dân chủ (chủ) nêu cao .
Cờ dân chủ (chu) nêu cao .
- 5- Hăm hai (hai) sắp tới (tới) dân bầu
- 6- Nghị viện (viên) Hạ viện - ru nhau (nhau) đi bầu
Tinh tinh tang, tang tinh tinh,
Đồng bào ơi ! chín chày rồi !
Chày này nữa (nữa) găng lên !
Chày này nữa (nữa) găng lên !
- 7- Ai người (người) tài đức (đức) ta bầu
Đi đông (đông) bầu sớm - mặc dầu (dầu) ai ngăn .
Tinh tinh tang, tang tinh tinh
Dân Nam mình, đời tự do ...
Nền dân chủ (chủ) từ đây
Nền dân chủ (chu) từ đây ...

DÂN - NAM

ÀI CA NĂM ĐÚNG

(VỌNG CỎ)

"NÓI LỜI"

Bạn muốn sống cuộc đời VAN-TÁC-VỤ
Muốn tự hào là cán bộ nông thôn
Muốn cơ quan của bạn được bảo tồn
Xin bạn hãy chu toàn giữ NĂM ĐÚNG

VỌNG CỎ :

1. Nếu sức khoẻ quý hơn trên châu vàng ngọc, thì xin ai đừng học thói đua đòi Để bia miệng thế gian truyền rao, xương hat vô loại ...

- Dùng đam mê bên cạnh bại suýt sáng, chớ đắm mình trong cuộc sống truy hoan * - Dùng say sưa chệch chệch điếm đang, chớ lao lực bởi bạc tiền thái qua, nếu bạn muốn giữ gìn sức khỏe xin bớt dùng ca-phê thuốc lá .

*
* *

2. Bạn ơi, hùm chết để da, người ta chết còn lưu lại tiếng muôn đời ... Xin đừng để cho hậu thế chê cười ...

- Chớ ăn mặc cao bồi hay khiêu dâm lộ-bịch, đừng để tóc dài, râu mọc lẫn quăn. Chớ dùng lời thô tục khi nói năng, và xin hãy bớt xài tiền hoang phí, để tranh phai mang đồ đi cầm bán, mất tác phong và danh dự mình đi !

*
* *

(THƠ)

Sức khoẻ lo tròn đúng tác phong
Bạn ơi, xin hãy nhớ nắm lòng
Mục tiêu chiến đấu, nền văn-nghệ
Chống Cộng, cường hào, dựng hậu phương

4. Bạn ơi, kẻ thù ta là con buôn Văn-nghệ, bán máu tìm để
đổi lấy kim tiền Hiên xạc thân để mua chuộc quan quyền ...

- Dừng hát lên những bài ca uỷ mị, chó diễn tuồng đầu độc
Nông thôn .

(HỒ HUẾ)

Hà ơi ...
Dưỡng nuôi gặm mồm non văn nghệ
Mình tô bồi cho thế hệ tương lai
Ngày nay dù chỉ phôi thai
Văn nghệ chiến đấu ngày mai vững bền .

5. Tuyên vận đúng là, lo tròn công tác, giúp đỡ dân xây,
dựng thôn làng . Lập hồ rac bán dơ hay đắp lại con đường . Đến các
trường, sưu tầm địa chỉ, liên lạc thư tự với nghệ sĩ địa phương .
Mạng bao chỉ đến nhà dân biểu tặng, phổ biến, nhiều về đường - lối
Quốc-Gia, nếu muốn phan tuyên truyền Cộng-phi, không gì hơn công -
tác mạn đàm .

6. Hồ ơi ..

Con nhiều cha, đám ma không người khóc
Của Công cộng đau mất chẳng người lo
Ai ơi, xin hiểu dùm cho
Của công là của

Hồ ơi ... của công là của, Đồng bào Việt-Nam .
Dù cho là sợi chỉ, cây kim, xin bạn nhớ của công là của bạn, hãy chú
tâm lo tròn thu san, để tự hào năm đúng bạn chu toan .

Góp công xây dựng cơ quan
Thi đua năm đúng các Đoàn hăng say
Trái bao công tác đáng cay
Đoạt cờ danh dự bù ngày gian truân.

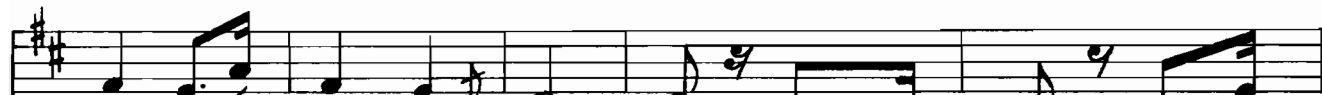
BẦU CHO AI?

NGUYỄN - PHƯỚC

Hùng mạnh

(Đón ca) Ơi! người ơi, nhớ lấy chỗ quên. Hăm

hai tối đây đi bầu. (Đồng ca) Hạ Nghị Viện Người thay

dân. Vì nhân dân. (Đơn ca) Cho người có đức có tài.

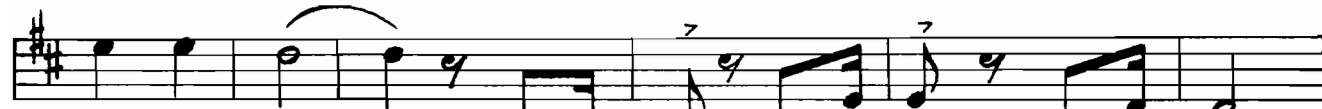
Đem thân đem thân giúp nước xây nền tự do.

(Đồng ca) Bầu cho ai? Người thay dân. Vì nhân dân. (Đơn ca) Cho

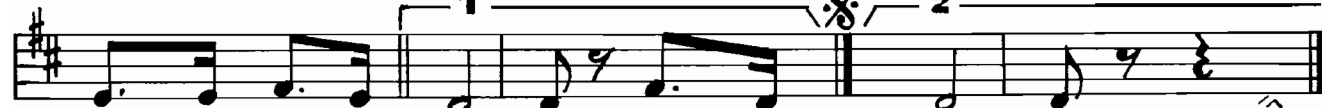
người chống cộng bài phong. Yêu dân yêu dân mến nước thì

ta nên bầu. (Đồng ca) Hạ Nghị Viện Bầu cho ai? Bầu cho ai?

Ơi! người ơi! Nhớ lấy chỗ quên. Ta nhớ rủ nhau vui bước đi

mau chọn phiếu ta bầu Ơi! người... bầu.

HẾT

GƯƠNG
ANH
NGÔI SÁNG

Nhạc và lời
Nguyễn Văn Long

(SỰ HUYỀN-HOẠC VỀ ANH HÙNG
V.C. VÀ SỰ THẬT VỀ "ANH HÙNG
DÂN TỘC" NGUYỄN VĂN BÉ)

sự thật về NGUYỄN VĂN BÉ

Nhạc: NGUYỄN VĂN LONG
Lời: NGUYỄN CÔNG LƯƠNG

Không biết đâu

là trời trắng, chính tôi còn
đồng - bào nghe ác - tâm Cộng-

đây. Chúng nói chết rồi mất tang về điều tuyên-
nô. Lớn tiếng thét - gào thúc thanh - niên liều thân

truyền. Mô - tả ghê - gớm liệt - sĩ anh - hùng sáng
mình. Bên kia vĩ - tuyến bạn hỏi xin đừng mắc

tên. Tôi không hề có việc làm chúng nêu bao
mưu. Mau theo đường sáng quay về Quốc - Gia mong

giờ. Xin tổ
chờ... cho...

Liệt Sĩ NGUYỄN-VĂN-BÉ

● CÓ BIẾT CHĂNG HIỂM-HỌA CỘNG-SẢN SẼ NHƯ MỘT TRẬN HỒNG-THỦY TRONG KỶ-NGUYÊN HIỆN-ĐẠI ĐANG DĂNG LẦN NƯỚC ĐỎ (MÀU MÁU ĐẦY TANG-TÓC) LÊN KHẮP XỨ-SỞ ĐAU THƯƠNG. NÓ ĐANG LEN-LỎI DƯỚI VỰC SÂU, NÓ SẼ CÒN DĂNG LÊN MÃI, PHỦ KÍN TẤT CẢ HAI BÊN TRIỀN NÚI VÀ CÔ-LẬP ĐỈNH NON CAO, LÚC ĐÓ MỘT SỐ ĐỒNG ANH EM CHÚNG TA ĐÃ THÀNH

BÙN ĐEN... HỒNG-HÀ.

● CÓ CẢM THẤY CÁI TRÁCH-NHIỆM TRƯỚC NHIỆM-VỤ ĐẤU-TRANH CỦA DÂN-TỘC MỚI CẢM THẤY THỰC-HIỆN ĐOÀN-KẾT LÀ BỐN-PHẬN CỦA MỖI NGƯỜI.

● HOÀI-BẢO CỦA VĂN-NGHỆ LÀ MỤC-ĐÍCH DÂN-TỘC, VÌ DÂN-TỘC MÀ CHIẾN-ĐẤU, VUN TRỒNG TƯ-TƯỚNG, XÂY DỰNG THỂ-CHẾ TỰ DO DÂN-CHỦ, CHÚ KHÔNG PHẢI GIEO RẮC BI-QUAN, YÊM THỀ, ỦY-MỊ, LÀM BẠC-NHƯỢC DÂN-KHÍ.

● MỤC ĐÍCH TỐI-THƯỢNG TRONG ĐỜI NGƯỜI KHÔNG PHẢI LÀ SỰ HIỂU-BIỆT MÀ LÀ HÀNH-ĐỘNG.

HUXLEY

ĐOÀN VĂN-TÁC-VỤ
TRÌNH-DIỄN VĂN-NGHỆ GIÚP VUI ĐỒNG-BÀO